உ

கடவுள் துணை.

மெய்ஞ்ஞானியாகிய

கைலாசியக்

கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முன்ஞானம்நூறு, பின்ஞானம்நூறு.

இவை,

சரவணபுரம்

சண்முகசுப்பிரமணியபாவலர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

புரசைபாக்கம்.

ஸ்ரீ பூமலிங்கம்பிள்ளை

அவர்களது,

ஸ்ரீசேகரவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

உ

சிவமயம்.

கைலாயக்கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

முன்ஞானம் - நூறு.

அகண்டபரிபூரணமாமுமையாள்பாதமப்புரத்தேநின்றதொருவையர்பாதம், புகன்றுநின்றகணேசனொடுநாதாக்கள்பாதம் புகழ்பெரியவாக்குடையவாணிபாதம், நிகன்றெனவேயெனையாண்டகுருவின்பாதம்நிறைநிறையாய்ச்சொரூபத்தில்நின்றோர்பாதம், முகன்றுயெனையின்றெடுத்தசின்மயத்தின்பாதமூவுலகுமெச்சுதற்குக்காப்புதானே. (க)

தாங்கிநின்றசரிதையிலேநின்றுசடம்வீழ்கில் தப்பாதுகிரியையுள்ளேசாரப்பண்ணும், வாங்கிநின்றகிரியைவிட்டுவிழுந்ததானால் மகத்தானவுடலெடுத்துயோகம்பண்ணும, ஓங்கிநின்றகிரியைவிட்டுவிழுந்துதானால்உத்தமனேவுயர்ந்தநின்றஞானந்தேற்றும, பாங்கிநின்றஅச்சென்மமவுனமுத்திப்பரிவாகவாய்த்தவர்களறிந்துகொள்ளே. (உ)

அறிந்திருந்தநான்குக்கும்விக்கினங்களுண்டு அப்பனே அகாமியஞ்சஞ்சிதத்தினோடே, மறிந்துநின்றபிராரத்தந்தோயத்தோடு மகத்தானநாலுக்கும்விக்கினங்களாச்சு, பிரிந்துநின்றநாவினாற்செய்வதென்னபோரானவறுமையொடுகிலேசதுக்கஞ், செறிந்துநின்றபெண்பொன்னுமண்ணினாலேசேத்துமதத்திலீபோலேயிளகுவாரே. (ங)

தியங்கினால்கெற்சிதத்துத்துறத்திச்சண்ணுஞ்சிறியாமிலேச்சனையோஜகத்திலுள்ளே, மயங்கினார்நாலுபாதத்திலுள்ளோர் மனஞ்செவ்வையாவதெப்போநாமறிவதெப்போ, தயங்கினருலகத்திற் கோடிபேர்கள்

சாவதும்பிறப்பதுவுங்காவடிபோலாச்சு, துயக்கினோர்துடர்ந்தால் ஞானம்பே [illegible] கொட்டிலறிவதுபோலாகுதப்பாமே (௪)

பாழானமாய்கைதனையென்று [illegible] பாராமனஞ்செவ்வையாய்வருமப்பா, வாளானவிழியுடையபெண்ணைச்சேருமயக்கமறுதிறப்பதெப்போமனமேபையையோ, காமாலையுலகமதி ஞானமயல் [illegible] றதெப்போ [illegible], கோளானகருவிவிட்டுமே லெகோ [illegible] மேலப்பாமே. (௫)

மூலமுதல் [illegible] லங்கிபூ [illegible] ள்ளிமுதிர்ந்துநின்றமேலாறு [illegible] [illegible], [illegible] ணையகண்டிமேறிக [illegible] [illegible] த்திக்குள் [illegible], பாலமெனறமேசரிய [illegible] வனத்தாணடிப்பா [illegible] ஞானமுற்றிக், காலமெபாடுமிறப்பிறப்புங்கடந்துபோ [illegible] ப்பாமே. (௬)

[illegible] யெனவைகமெழுந்தோடாறுமுந்துனிறந்த [illegible], ஆம் [illegible] வழுமைகானை வும்போனு ல்பலமே [illegible] வுபாயகாணுப, பாம் [illegible] பொடுவிந்து நாதம்பரவியதியமேயமிற்றுமப்பாபாரதான்னைநா, [illegible] வுதை [illegible] நின்றலகிரியைதா மெனத்துகாமேண. (௭)

[illegible] ண்ணையுண்ணுமுருவியதமன்சென்றுசல [illegible] தபுண்ணு [illegible] சலமதுராஸ்றினையுண்ணும்பாங்கானதிச் [illegible] லையுண்ணும், [illegible] நின்றகால்சென்றுவிண்ணையுண்ணும்வி [illegible] ந்துதப்பாசடமொனது [illegible] ந்தபோச்சு, முதகிகண்டுக்கூடு [illegible] க்காலம்முட [illegible] டுமேலேப்பாமே. (௮)

பாரப்ப அந் [illegible] மதனைக்கொள்ளும் பாங்கான உகாரம [illegible] மகாரத்தைக்கொள்ளும், [illegible] ப்பாமகாரமதுவித்துவைத்தான்கொள் [illegible]

ம்பேரோசனவித்துவதுகாதர்த்தைதங்கொள்ளும் சேரப்பாரா முற்றுசத்தியத்தைத்தான்கொள்ளுமசேர்ந்துகிறரசத்தியல்லோசிவத்தைதகொள்ளும், ஆரப்பாசிவத்தனைப்பார்த்தல்கெள்ளுர் அப்பாரத்தைதகொண்டவிடமறிந்துவுண்ணே. (௯)

உன்னிநின்றமூலமுதலாறுமபார்த்துவருகின்றசுழிமுனையையறிந்துபின்பு, மன்னிநின்றமதிமேலேசாம்பவியைக்கண்டுமருவிநின்றுமனமுனைந்துத்தேரந்தபின்பு, பன்னிநின்றயிவ்வளவும்யோகமார்க்கம்பகலிரவுமற்றவிடமருஞானமார்க்கம், கன்னிநின்றவிடங்கண்டாலவனேஞானி காட்டுவாள்கேசரியைக்காட்டுவாளே. (௰)

காட்டுவாள்கிரியுன்னைமேலேயேற்றிக் கைவிட்டாலகிரிகைத்தான்கீழ்தள்வள், மூட்டுவாள்குளிகையிட்டால்மரண மருகருள்ளேமறைந்டபுவிக்கடந்துவெளியுக்காணும், ஆட்டுவாளண்டைமண்டமாலைபூண்டாளாகிவஸ்துஅருகி ஸ்தாண்டுவொல்லா, ஊட்டுவாள்திக்குணத்தினமூர்த்தவள்ளியுபார்த்துநின்றஞானசத்தியுறவுதானே. (௰௧)

உறவென்னத்தாரைறவிடவுறவுமுண்டோ வுனக்கானயோகமாகதகைத்துரவிபபாரகள், குறைவென்னதிரோதயிசையைமேதாறுக்கூடியலேலாமாயவலைகூட்டியாட்டி, மறவென்ற ஞானமென்னமயக்கித்தள்ளிமகத்தானசமூசாரவலையிறபோட்டாள, நிறவென்ன வாமதாய் ஞானபாச்சுநின்றயனேசியயோகிவாசியாரோ. (௰௨)

வாசியென்று பவுனமென்று மிரண்டுவித்தை மகத்தானசாம்பவியுங்கேசரியுமாண்டு, தேசியென்றால்யோகத்துக்காதிவித்தை திறமானமவுனமென்றால்ஞானவித்தை, மாசியென்ற மனமுடைசதாவிரண்டும காமருவிநின்று அறிவறிந்தாவிரண்டுமாகும், தூசியென்ற வெளியல்லோஅண்டவீதிசொக்காமலகிரிகொண்டுஆக்கியதே. (௰௩)

ஆர்கிகின்றபரிசத்தார்கொசுவிறந்ததையா ஆச்சரியம்ரூபத்தால் வண்டிறந்ததையா, பாக்கிகின்றமணியொலியால்மானிறந்ததையாபூ ரானவுரிசையினல்மீனிறந்ததையா, தாக்கிகின்றகேந்தியினலெறும்பு சென்றுசாதகமாய்மாண்டுநின்றவைந்தும்பாரு, பாக்கிகின்றவிந்திரியவி டையத்துள்ளேபார்மானமனஞ்சிக்கிப்படுகுவாரே. (௰௪)

வாரானவுலகத்தில்மனுஷர்கோடிமருவிநின்றுவுண்டுதனுசையோ டிச்சுத், தானஜெகதுரங்கபரங்கமேறிச்சகலரத்தினபூஷணங்கள்த ரித்துவிம்மி, மாரானவாழக் கடந்தோர்நிறந்தாலாயமாண்டவர்கள்வெகு கோடியாயவாட்சைதா, கூராம சிவயோக ஞானம்வந்தால் கூடழிந்துப் போகாதுகூடுகூடே. (௰௫)

கூடுவதும் மேமோகோசமோவென்னில்கூர்மையுள்ளவானமோ வதீதமோவென்னில், ஆடுவதுஆச்சரியநின்மலமோவென்னிலருமை யுளநிர்க்குணமோநிரஞ்சனமோவென்னில, பாடுவதுபரங்கடந்தபூ ரணமோவென்னிலகலிடமுமற்றிடமோபராபரமோவென்னி, ஆடுவ துவெங்கேயபராபினைவியங்குமல்லவுமென்று லூமவெள்ளமோகங் காணே. (௰௬)

மோகமென்றவுடலுக்குள்மனந்தாண்சிக்கி முசியாமலிடிப்பதற்கு வைம்பொறியங்கோலதான், பாசமென்றகோபம்வந்து வுருவாய்நின்று பதையாமற்சண்ணிச்சுவுலகமெல்லாம், தாகமென்றஞானம்வந்துயென் னசெய்புஞ்சண்டாளவிந்திரியச்சார்பினலே, வேதவென்றமனமுடைத் தோர்லகிரியைதான்கொண்டுவிண்ணுக்குளேநிற்கவெளியாய்போமே

வெளியேதுவெளியிதகுள்வொளியங்கேதுவேதாந்தவொளிகடந் தவொளியங்கேது, அளியேதுஅளிகடந்தவகண்டமேது அபபுரத்தே தோற்றுகிறசோதியேது, வெளியேதுநினைவேது நிர்க்குணந்தானேது நேரான பூரணத்தின் நாதமேது, வழியேது வழியடக்குஞ் சூட்சமே துதோற்றமப்பாவானத்தையொற்றுப்பாரே. (௰௭)

ஒத்துநின்றசரிதையொடு கிரிகைரண்டு மூரவாதிசெய்தவப்பாகன்றாய்க்கேளு, யத்திநின்றயோகமுதல் ஞானம்ரெண்டும் பாங்காகசித்தருக்குஅடுத்தவாறு, அதநின்ற அகாமியசஞ்சிதமாம்பிராரத்துவமாருக்குமடுக்குமென்றால் யோகவரைசெய்தும், முத்திநின்றஞானத்திற்புகுந்தோர்க்கையா மூன்றுமிலைப்பிரபஞ்சமுழுதும்போச்சே. (௧௯)

போச்சென்பார்முக்காலம்பிறகேகின்று புரிமுருக்குப்போலேறிப்புணர்ந்துகொல்லும், ஆச்சப்பாகாலமெனனவென்றுசொல்லிபவரவர்கள்சபஞ்செய்வாரறிந்தமட்டும்நீச்சப்பாஅகாலவெள்ளையார்கடப்பாரென்றால் நேரானஞானியல்லோகடந்துநின்றார், மூச்சப்பாஅற்றிடத்தைப்பாரு பாருமூட்டிவிக்குமுகிடந்தான்ஞானத்தியே. (௨௰)

தீயுக்குள்விழுந்துநின்றதிரணபஸ்பம்போலச்செகச்சாலமுதற்கொண்டுகாலங்கள்போகும், தீயுக்குள்விழுந்தெரிந்தநெய்யைப்போலசிறப்பானஞானமதுதிரண்டுயேறும், தீயுக்குள்காஷ்டமொடுகோலுங்கூடிதிரண்டாப்போற்கருவியெல்லாங்கூடினததிலமாளும், தீயுக்குள்பராபரந்தானிருந்ததுவும்பாருசெகமெல்லாமவிதனதயென்று தெளிந்துபோமே. (௨௧)

தெளிந்தவிடங்கண்டவரார்சிவசித்தர்யோகிசெகமெல்லாம் நானென்பார்திருட்டுஞானம், ஒளிந்தவிடமுன்மனைத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாள் உற்றுப்பார்மகாரம்வைததுவூதுவூது, அளிந்தவிடம்நிற்ககுணந்தானதிலேகேளுஆசசரியமகாரமொன்றுவுண்டுவுண்டு, களிந்தவிடம்நிராகாரமொன்றுமில்லைக்காட்டுரதாரறிவுகொண்டுவுற்றுக்காணே. (௨௨)

உற்றுநின்றுவுலகத்தோர்ஞானம்பார்தது வூணுக்குக்கிடையாமல்பிரட்டுப்பேசி, பற்றுநின்றமோகத்தாற்பெண்ணைக்கூடிபார்த்துநின்றதிரோதாயிவலைபிற்சிக்கிக், கொத்துநின்றவிடங்காண்பார்கண்ணைமூடிக்கு

ம்வென்றுயிருள குருக்குறியுமபொய்யாமற்றகின்றகெகிரியினுக்கொண்டுயேறமாட்டார்களாறுசமையமடுத்தேனே. (உ௩)

சமையெல்லாஞ்சத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு சண்டாளர் பிரிதல்லோதள்ளினார்கள், சமயமெல்லாமேவாகசஞ்சித்தாரமுமுண்டு சாதந்தந்தைப்பாராமற்றமயங்கினார்கள், சமையமெல்லாம நாதமுண்டுவிந்துவுண்டுதாக்காமற்கெட்டார்கருமதர்மாகள், சமயமெலாம்பம்பமாம்ஞானமுண்டுதானைவிட்டபாவத்தால்மாரிப்போச்சே. (உ௪)

போச்சப்பாஆறாறும்பாவந்தாமேயாதியுள்ளோர்பாணக்தாற்கண்டாராயர், ஆச்சப்பாவாமவெண்மேதிரெமெல்பாரதன்குணமோதிராதாயியுனுமடானந்தன, வச்சப்பாகாதாக்கள்ரிஷிகள்சித்தாலோசந்தவனைக்கண்டவாகள்பானந்தாலென்றோ, காசசமறப்பட்டதென்னவேறற்றுப்போல்கசடவென்றவாறுசனமயபாதேசட்டபாங்கே (உ௫)

பாகசானகுணடலிக்குள்மூலமொன்று பாபாகண்டத்தில மூலமொன்று, மேமாமாயாநமைமூலமொன்று முழுமனவிந்துவிலேமூலமொன்று, மாங்காயக்கிரிமேமூலமொன்றுமேநின்றபாபாதிலமூலமொன்று, மேயகாயமிடமாயதகண்டஞானிசேர்க்குநின்றமும்மூலமேதெரியமே (உ௬)

ஆரப்பானகாரமுதலையமைகாதிறகும் அவ்வளவுமயோகத்தின்மூலமாச்சு, தாமப்பாஆதாரமுகனுகாரமொட்டுசோகாயமசாலனைஞானமூலம், மப்பாகிகைநாதவனைநிற்கனும உற்றேறவுறவே அகண்டவீதி, காமப்பானுண்டபராலயோகசித்தியகதவைநானற்டானுண்ஞானமாசசே. (உ௭)

ஆச்சிந்தவரிசைவிட்டுவுலகஆசமன் ஆதியொனறுஅந்தமொன்றாவிமதிதானென்பான், மூச்சற்றவிடமாட்டத்தெரியாதேநின்று முன்னேதுபின்னேதுசாக்கமெனபன், வாச்சித்தமயகதந்தானுலகத்தோா

கேட்டோர் மதுவைவிட்டு யேறியல்லோ சமையத்தோர் கேட்டார்,ஒச்
சிந்தவிதமறிந்தோன் யோகஞானி உம்மென்றுகும்மென்றநாதமாமே.

நாதமப்பா யோகத்திலேந்துநாதம் நலமானமவுனத்திலேந்துநாதம்,
வேதமப்பாகடந்திடத்தேசுத்தநாதம் வெட்டவெளிக்குள்ளேயொரு
நாதமுண்டு, போரமப்பாகடந்திடத்தேயந்தநாதம் புகழாகச்சேவித்து
நிற்குமென்றார்தான், நாதமப்பா தூரமல்ல அந்தோ அந்தோ கண
ணிமைக்குள்விண்ணுக்குள்கலந்துகாணே. ௨௯

விண்ணேதுவெளியேது வொளியங்கேது விளைந்திட்ட மூன்றும
ல்லோகேசரிதானுச்சு, கண்ணேது காதேது மூக்கேது கண்டிப்பாய்
கண்டதெல்லாமறிந்துபேச்சு, மண்ணேது விண்ணேது சமாசந்தானேது
வற்றட்டபார்வெட்டவெளியொன்றுமில்லை, என்னேயாதினைவேதுவழி
வேதாந்த போதமாயந்தரத்திலடங்கைதகாணே. ௩௰

உதித்தகனைநிறுத்தமல பாதக்ஷப பாதக்குவகைத்தோர் ஞா
னமெய்யவானதுதெய்வப் பதிதனில் உலோகவிண்ணைப்பா
சோபாபூரணமனை யாமேகேந்திரனிட்டப, முத்திரக்கண்டிமெக்கே
வெகுகாணுருசத்துநிறுத்திடயைநோக்கிப்பாரா, சித்திகண்டால்
சித்திமெனாடு செய்யமாட்டார் சோந்துமடாயிருக்கறியார் திருடர்
தானே. ௩௧

தாமென்றவாறுவதை நீக்கமாட்டார் சண்டாளகோபத்தைத்த
ள்ளமாட்டார், ஊமென்றசுழுகோக மொழிக்கமாட்டார், உற்றுநின்ற
சையோகமிதிருக்கமாட்டார், பாமென்றஞானவெள்ளமுண்ணமாட்டா
ர்பதறுபல்லவுனதுபேத யிருக்கமாட்டார், வாமென்ற பொருளென்ன
வெளிதோணைமந்தா மகத்தானமடங்கமெய்யுங்காணே. ௩௨

காணிந்தவுலகத்தில் மாயக்கூத்தும் கண்மூக்குச் செவியோடிநிக்
கிரியக்கூத்தும், பூணந்தவாசியினால் வருமைக கூத்தும் புகழானஜென

னொடு மானக்கூத்தும் ஆனந்தவண்டமெல்லாம் படைத்தகூத்தும்,
ஆங்காரமனப்புத்தி யானகூத்தும், தோணிந்தப் படிபடைத்த பரமே
னையா சொற்பெரியபூரணமேயென்றுகூவே. ௧௩

கூகையிலே யத்தாலே கொழுந்துகூவு குறையாதகருணையினால் தி
ரும்பிப்பார்த்து, சாகையிலே மகளைப்பத்தான தாய்தான்சென்றுதார்வா
கவெடுத்ததுபோலுன்னைக்காக்கையிலே யெந்தனைத்தவுயிரை
வைப்பாள் செகசால மடுக்கிற திருட்டுத்தாய்தான், பாவையிலே பெண
ஞ்சொன்னபரவாவிட்டாலபாரதுதோ ராவிந்தப்பாளபாருபாரே. ()

பாரப்பாசெகமுந்து மண்டபதமெல்லாம் பாங்கானகுருதிபிலே
வைத்திருந்தகனனி, கோரப்பாயிவனைவிட்டு யோகப்பார்த்தேதவனேகாக
அண்டாதிஞானபாரத்தோனை, சேரப்பாசுத்தவிமல் மனோமோயோபா
மசெகச்சாலைகூடனைதுவிட்டு செளியமாட்டார், ஆரப்பா அவனைவிட்டு
ஞானகண்டோரா அவைசசயிக்கு மாசைகையன்றபாமபராயனை, (௧௫)

பாய்மையெல்லா ஆபரணம் பூண்டவிசன் பரிவாகமதியோடுகொ
ண்டைருழி, பாசமையல்லோ முன்னாலாயபேட்டகூடக்தன் டாங்கா
னகரிபுரிதப்பாணிபாணி, பாயமையல்லாகங்கணமாயதரித்துக்கொ
ண்டுபெரியமுழைத் தோளுந்துப்பாதர்தூக்கி பாமமைபல்லாவுண்ம
னைச்சோமாதிரமாய்ப்போட்டிப்ப வொன்றுஅகண்டதிலாடிஞரே ()

ஆடினோர்கோர்கூதிகள்ளமாத்தாள்பெச்சியண்டையிலேயழைத்
தானையிருந்திகொண்டார்கள், நாடினோதேவரளருகிலரனுமெய்வாரணம
றியாபவனவரு மொன்றுவொன்று, ஊடினோதாரிடமெங்கேமொளி
கேட்டதெங்கே யொன்றாகக்காணுகிற நடனமெங்கே, கூடினதோர
கண்டத்தின் சோதியெங்கே கூசாமலமவுனத்திற்கூடிக்காணே. ௧௭)

மெய்ஞ்ஞானகுரு.

காணப்பா மகாரவகார நாதவோசைக் கன்னிக்குப் பிடமவு
னஞானம், ஊனப்பா வூணப்பா நாதந்தோடு வொருமுனையா

பொருவறியாதென்றுமேயாடும், தோணைப்பாரேதாற்றுவது அங்கொன் றுமில்லை சுத்தவெளிசிகோடிசூழவன்னி, ஆணைப்பாமாகோடிகண்கொ ள்ளாது ஆச்சரியமதிகமென்றமையாங்காணே. (௩௮)

மனோமலேலா முத்திபாசான்கூட்டி வழிகாட்டுமுறைமையருஞான மார்க்கம், மனோமலேலாவடக்கிப் படங்கண்டு மருவிநின்றவிடமல் லோ கேசரியாம்மைந்தா, மனோமௌனமே முத்தியென்பார்மான் பார்மாட்டு மூழ்மெழுந்துவென்றனார், மனோமென்னமகாரவி த்தையதீதவித்தையாய்த்திறந்துபேசாதேமெய்யுமமே. (௩௯)

மௌனவித்தையேதென்றால் முன்னெழுந்தேயென்பார்யாட்டுதி றமைகொண்டமாந்தர்களோர், மௌனவித்தையாவதென்னவாய்மூட லென்பார் மடமூடர்க்குதிரையினாலாவதென்ன மௌனவித்தைதேட் டிருப்பார் கூட்டுறவுநாரோர் வாய்மூடவழியேயோடோதங்கேளார், மௌ னவித்தையாசாந்தான துண்டிக்காட்டில மணிமுதலாய்த்திசைசாதங்கே ழ்க்குந்தானே. (௪௰)

சேழ்நகையிலே மதியினிடமயிர்களுசித்துங் கொடியானதுவாசமு ர்ந்தங்கடந்துதோன்றும், வாழ்நகையிலேயரசையறும் தன்னினையும்போ கும்வாருதிபோலண்ணாநிலயிதமோமோதாக்கையிலேசிகோடி காந் திகாணும் சசிநானந்தவொளிதானேதோன்றும், மூட்டைகயிலேமேலமி ர்தவிழிம் முன்றுதமுகசிதணமாகு முட்டிப்பாரே. (௪௧)

மூட்டையிலேயுகந்து கிரிகொண்டுமூட்டு முதிர்ந்தயின்புவின் னுக்குளாகிரிவந்தாங்கு, கூட்டையிலேமோரதையறிந்து கூட்டுங் குண்டுமென்றதாதத்திற்கூடியேறு, மாட்டையிலேபறிவேமெனத்தைமா ட்டுமறுநாளுமதந்தைகூர்ந்துகேளுஓட்டையிலேயொருவழியாயோ டிற்றுளுந்தமனோயச்சின்முத்தியையா. (௪௨)

ஏறுகிறதுறை.

ஐயேனேகுருவானவகண்டமூர்த்தி அதீதமென்றஞானமெல்லாமரு ளிச்செய்தீர், மெய்யனேபேறுகிரசாதகத்தைச்சொல்லும் வேதாந்தல

ட்டியத்தைவிளக்கச்சொல்லும், ஐயனிலைதாறெழுத்தைச்சொல்லும் சொறவெரிபிராணாய சூக்ஷ்மஞ்சொல்லும், தையலைத்தையென்றநிர்த்தஞ்சொல்லும் சாதகமாய்லக்ஷியத்தைச்சாற்றிடுவே. (௪௩)

சாத்துவென்று கேட்டே [illegible] நாயனாணைக்கேள்நேன் சந்தோஷமாச்சு இப்போசாயுஜ்ஜியரகச்சேனை, [illegible] தாகப்பிராணாயபண்ணிக்க [illegible] கண்டு ஆதிசக்தியெனக் [illegible] மாயமென்றகண்ட திலகியென [illegible]. (௪௪)

வழி [illegible] மையகநா [illegible] உதயமனோ [illegible] மாசகம [illegible] வெளி [illegible]. (௪௫)

ஆ [illegible] விக்குவிலே [illegible] மாதி, [illegible] பாகாகத்திற்செறி [illegible] வடையாய் நுவாகாறும், [illegible] பெரிய [illegible] மொழிவார் [illegible], [illegible] ஞானிகளுமாயக் காணே. (௪௬)

நானென்றசிவாயமுத்திரை பெண்ணுக்கென்று [illegible] வன்னிபவிசேயமை, பாரென்றபாரதத்திற் புகப்பூரணம்போமனே அகாரமொன்றுஉகாரமொன்று, மாவென்றமகாரமொன்றுமுப்பூமாக வழங்கிற்று அதனொளியைச்சொலமபோகா, தவென்றமொழிபுடையனைஞோக்கத்தைநகேஷவியிடபதமென்றகேசரித்தாங்காணே. (௪௭)

காணித்தகேசரத்தின்தாயின்காந்தி கண்கொள்ளாவிண்கொள்ளாகையுங்கொள்ளா, ஆணிந்தப்பனையென்பார்அம்பரநாதனென்பார்அவளுக்குள் மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு, ஊணிந்தமௌனத்தைநிஷ்

களமாய்ப்போவாய் ஒகோகோஅம்பரத்திலேசொன்னவே டா, தோணிந்த தப்படியிருந்தால் பத்தின்னோமை சொன்னபடி அடபுரத்தே சோதி தானே. (௪௮)

சோதியென்றபராபரத்தின்றலவனையுமன்றே சொல்லிலேகேட்டு ருபம்பாம்சொல்லிக்காலேன்றேன், ஆதியென்றமூலகுருபோனமைந்தா ஆனைகின்னோசிவமென்றகொங்கணர்தாமேதேரு, பாதியென்றுலவர்வாதி ஞானமாதிமாத்தனைகுள்ளிகையிட்டசிம்மவாதி, டேதியென்றல்மேரு பர்வதேவியுமபன்னுமோபோருகாரகசியத்திப்பருவானோனே. (௪௯)

பெருள்ளகொங்கணர் மன் குளிகையிட்டே போனபூரணத்திலே றுலவொண்டார, அருளானநூகைத்திலவனாருக்கு சொல்லை ஆசரியஞ்சி த ருவருக்கு அதிசைவர்நர், மருள்ளாரிஷிகளெல்லாம்முனிவனாடா சோர கசாததியிலேயிருந்துகண்டோருண்டு, தாருள்ளாசலத்தோடுஞ்சென்று ரிஷிலேசனாந் மனமனதினிடசத்திதானே. (௫௰)

சத்தியுளவாசனையாய் குரங்குசேரு கண்டியலலோ இதரியக் கொமயாருமினை, பத்தியுள்ளோடலேக் டி துபோயகூத்தாடிபாங்கா னமனமயல்லோசிரனமேனணி, முந்திபுனாவாசறுகு யேரேட் டாளமுழுமோசரனியனப்பாஞானத்தாகு, சேசதியுளவாசனையை யடபிபோர்நாலகுருடனுக்குஞானம் புரிகூடுமகானே. (௫௧)

கூடுமப்பாஎப்படிதான்ஞானமுற்றதிக குரங்கைவிட்டுருகினுகிறவ பூமியைச்சொல்லுர, நாடுவனுலகத்திலவாதம்வந்தால நன்பனதுஉண் டாரேல்சால்திரத்திற்சொல்வர், ஊடுவதுசாதுசன்மம்வேதாந்தம்பார் துதாலைத்தமனேவாசனையாய்தூசங்குபோகும், ஆடுவது தொய்மவாசனை யிலேற்றும்அப்படியேயுலகத்திலனேமம்பேசீர். (௫௨)

போனவுலகத்தில் ஞானமுற்றும் பேசாமலிருக்கிருந்த விடத்தில் மைந்தா, வாரானபோதத்திலிங்கமாகும்வாறுதிக்குபேருவுர்கு நடுவே கோடி, காரானகாமத்தால்சுரபாண்டிலிங்கமதைவிட்டசமாதியினால் சுக் காமாலிங்கம், தாரணமலைதோறும்பூமிதோறுஞ் சாற்றரிதுசாற்றரிது சார்ந்துபாரே. (௫௩)

பாரப்பாசுயம்பில்வக்துபிசைசுதேயேற்றல் பலித்ததப்பாஞானசித் திபவுனசித்தி, ஷோப்பாவொன்றுதுபோரிதியோயாறுகொாகப்பெலிகொ

ண்டோர்மேருமேவர், காரப்பாவின்னையென்றால்காவார்காத்தர் காத்தா லேஞானசித்திகைகலந்துகூடும், வரப்பாவாதிடைப்போல்நீங்கள்செட் டவுலூர்தரென்பாசித்தர்கள்தானுனைத்திடீரே. (௫௪)

உரைக்கவல்லோராஜயோகம்வைத்தாரீசன் உண்டுடுத்துத்திரிவத ற்கோசொன்னாரையா, மறைக்கவல்லோ வாசனையோலகிரிநாளுரு மென்றார் மாத்தானந்தசகுணமூர்த்தியாசான், நிறைக்கவல்லோரோயோ கமுசுஞானந்தொன்னா விந்திகவிடமற்றிருந்த நிர்மலமாஞ்சோதி, இரைகாவல்லோர் புரினரோத்தோணியைப்போலலபடுகெடுக்க வெழும்பி வருமவாசனைத்தான்காணே. (௫௫)

எழும்பாமல்வாசனையைக்கொண்டோன்ஞானி யோகமல்வாசனை யையடித்தோனசித்தன, எழும்பாமலகருவிகளேயிருக்கச்சாடியிருந்தின வன்சிவயோகிவாதயோகி, எழும்பாமலடிப்பதற்கு சூட்சந்தொலவே னைமைதாள்மவுனதகேயிருந்தாற்போகும, எழுமபாமல்வாசனைபோ ச்சதானால்துமில்லைசத்தவெளியிருளும்போச்சே. (௫௬)

போச்சென்றுஇருக்கிறதோர் ஞானத்துக்குப் புகழானவல்லமை தானென்னமைந்தா, வச்சென்றகண்டத்துள்வரைகளாறுமருவினால் சடதோரடேயவனேசித்தன், நீச்சேன்றவரைபார்த்துவாரோன்மக்காள் நில்லுங்கோள்குகையினுள்ளேயென்றுசொல்லி தோச்சென்றபூரணத் திற்சொக்கிநின்றசுந்தராநந்தன்வந்துதொழுதிட்டானே. (௫௭)

தொழுதுகொண்டுபகம்பிடித்தவகண்டத்துள்ளே சொர்க்குகிறே மென்றுசொன்னசுந்தரமையா, விழுதுகொண்டஆலைப்போல்நெட் டிட்டேறிவெளிநடந்துஆறுநலங்கணடுவாரோன்முழுதுங்கண்டானென் பிள்ளையென்றுகிருதிமூட்டிவைப்பேணசித்தத்தில்கோபம்வேண்டாம், பழுதுகொண்டுவருகிறேன்திரும்பானிட்டால் பாரபரத்திலிச்சிடுவேன் பண்பிடீரே. (௫௮)

பாரப்பாஅகண்டவெளிசுத்தகோனல் பார்ப்பதற்கோஅங்கொன் றுவிடமேயில்லை, சோப்பாரவிகோடிவன்னிகோடி சோமமதிகோடிக ண்ணேகூசும், ஆரப்பாவளவிட்டோர்கண்டோர்வீதிஅதுக்குள்ளேசெ

ல்லரிதுமைந்தாபோபோ, காரப்பாகுளையென்றுபட்டங்கட்டிக் கடுங்குளிகைசோடிட்டுக்கலந்திட்டேனே. (௫௯)

கலந்திட்டேனொருவனையில்லாதவேகாசைகண்டு ஈள்ளாமெளிக்குள்ளேகலக்கமாச்சு, கலந்திட்டேன்பறுவனாயிலிடியோகோடிகண்கெட்டேன்மதிகெட்டேன்காதுங்கெட்டேன், கலந்திட்டேன்மூலனாயிற்காந்திக்குள்ளேகடுகவந்தேனகொங்கணாயழைத்திட்டீரே. (௬௰)

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச்சுகசாணர் தக்ஷணத்திற கொங்கணாயதிசிககிரத்தில், விழவுடனேவோடிவந்துதெண்டனிட்டுவினவுடனேகொங்கணர்தாக்ஷணத்தில், அழையுமென்றுரெங்கணாவருகளைத்தானையாஆச்சரியஞ்சொலலுதறகடியேன்வந்தேன், அழையுமென்றசீஷனிடபின்னேவந்து அடியேன்தான்வந்தனெனறுபணிந்திட்டாரே.

பணிந்திட்டகொங்கணனைவாரிமோந்து பராபரயேநீர்க்குணமேபண்புள்ளோனே, அணிந்திட்டஅறுவனையிற்சொரகிச்சென்ற ஆதியென்றபராபரமேயையாவையா, மணியிட்டச்சிலம்பொலியைக்கேட்டமூர்த்திமார்க்கத்தையெப்படிதானேறினீரா, கணியிட்டநிர்மலமாமனதிறேலகைலாயதேகமென்னதங்கராச்சே. (௬௨)

ஆச்சப்பாஅப்படியேநான்வரவேணுமென்றுஆசைகொண்டிருக்கையிலேயழைததனுப்பிவித்தீர், மாச்சப்பாமனுவொன்றவடியேனுக்குமைந்தன்மேல்கடாக்ஷித்தாலசொல்லவேணும், மூச்சப்பாகொங்கணாயுபசாரமென்னவோங்கினதையுரைக்கிறேன்கேளுகேளு, காச்சப்பாவுலகத்திலெடுத்ததேகங்கைலாசச்சட்டையாங்கருவைச்சொல்லே. ()

கருவென்னவொன்றுமில்லைபேருவுக்குமேமே காணப்பாயிசானங்கைலாயமாச்சு, உருவென்ன வெடுததசெல்லாங் கைலாயதேக முததமனேகிராகராஞானசித்தி, குருவென்னநிராகுணத்தின் மவுனத்துள்ளே குவிந்துதாததபெருமையினுலகையாலமாச்சு, அருவென்னமகாரவித்தைமுட்டிக்கொண்டுஆதிவிர்த்தகற்பமது உண்டுபாரே. (௬௪)

பாரப்பாகுகமுண்டுமவுனந்தாக்க பளிச்சென்ற ஏழுசட்டைபண்ணுப்போதும், நோப்பாஅச்சடந்தான்கைலாயதேகம் நிமிஷத்தேசித்தியாமுன்நினைவுக்கையா, ஆரப்பாவுனைப்போலேநினைத்தபடிபண்ண தரிதரிதுகூடாதுமூடருடபோரா, சேரப்பாசொல்லிவிட்டேனென்றபேச்சுசெப்புமுன்னேகைலாயமூர்த்திபாரே. (௬௫)

உற்றுநின்றபலநூலைப்பார்த்துப்பார்த்து உளையாமல்வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமென்று, பற்றிநின்றபாசந்தானென்றுஉன்னிப்பாராமலே நீகெட்டானதநகசோடி, முற்றிநின்ற விடமெங்கே ஞானமெங்கே கொற்றிநின்றமேல்மூலசூரியமெங்கே கூடுவார்மெய்ஞ்ஞானக்குறைவிதாமே. (௬௬)

குறைதீர்ந்தாளையாக்கோய்ந்ததோடு கூடவல்லோமெய்ஞ்ஞானபூரணத்துநிற்கு, மறைக்குமறையினிடமந்தமேது மறைவற்றுநின்றதொருவெளியதாக, நிறைபோதுதுறைக்குள்ளேசோதியது கூட்டியிதமியபொலமஞ்ஞானத்தோறும், அறையேதுஅல்லவென்று சமசாரத்துள்ளேஅமுர்தமுமாய்ப்பிறந்ததொன்மைதானே. (௬௭)

ஆண்மையென்ற கோப்சத்தினையேகோ அகண்டபூதலமாமெல்லாஞ்ஞானநிற்றம், ஆண்மையென்றலவாய்ப்பேச்சாம்ஞானி வாயிலெண்ணிப்பார்க்க கூறுமொன்றுலகபராசுது, பேண்மைகொண்டுநின்றமெய்யெல்லாமிருந்துகூட்டி கெடியானவென்பொன்ஞானி கேள், காணமையெய்தறிவுபிறபனையிடப் பெடந்துசண்டாளமாய்ப் பைத்தியமானதே. (௬௮)

[illegible] குருபுகல்வான்ஞானகேசாதகாயர்குண்டலிக்குள்வாசியைத்து, சென்றுசிறபிராணயபனையினிறுத்தி மனைபொலியுஞ்சிலமெய்பொலியுகனுமனுமனொபிறசுண்டபெயயிகனானுநலமெய்யவிபுநூலமயந்திறந்துபோகும், அறிந்தவனிதேபோயர்தவிழாதுபபலகோசயசித்தியறிந்துகொள்ளே. (௬௯)

அறிந்திந்தமதிராசவித்துட்டுமேப்பதோனேயாகத்தே வுறிந்துகொண்டு, பரிந்திமையிலமுதுகருக்கந்நிமித்தியங்கானமெய்த்தேகியங்காயநேரம், அறிந்திடப்பாராசமோடறுநேரு அபமனமெளனத்தைத் தூக்கிக்கண்டார், செறிந்துநின்றஞானத்தின்பேரானமாசக செயலைதம்பமவுனத்தைசெய்தப்பாரே. (௭௦)

காணப்பாபராபாத்திலேமேலேயூதைவிட்டவசண்டமொன்றுநிர்க்குணந்தானென்று, பூணப்பாரிக்குணந்தான் நிராகாரந்தான்புகழாவனிர்மலந்தான்போதந்தந்தம், தோணப்பாவினாறுங் காணப்போக சொல்லுகிறவார்த்தையென்றுல்கெட்டிருப்போமைந்தா, ஊணப்பாசடம்விட்டுஅறிவுவிட்டுஉற்றுநின்றவண்டகதேபறிந்துகொள்ளே. (௭௧)

அறிந்துகொள்ளு மதியளவுபிண்டத்தினுள்ளே அப்பனையாறு தலமறிந்துகாணும், அறிந்துகொள்ளுவிந்துவின்மேல்பரத்தின் மட்டும் அறிவுக்குள்சக்கரந்தானப்பாசேளு, அறிந்துகொள்ளுபரத்தின்மேல் போதமட்டு மாதாநிர்மலத்தின்வரைகளாறும், அறிந்துகொள்ளுமே லாறுங்காணப்போகா தாச்சரியமதெங்குணவிட்டுகொணே, ௭௨

காணப்பாதசதிட்சைகடந்தபின்பு கைவிட்ட சூத்திரத்தையாசா ன்காட்ட, ஊணப்பா அதுமவுனமற்றதெல்லா மூலவார்த்தைத அகாரமுத லுகாரமென்பார், வீணப்பா சிரசுமேல்வேதாக்கக்காக்ஷிவிரைந்ததிலேயு மமென்றுஊனென்பார்கள், பூணப்பாவும்பெளறநாடமாமோ போக்க றியான்சொல்லுகிறஞானந்தானே. ௭௩

நாவென்றவிடங்காட்டிநாதங்காட்டி சாற்றுகிறமவுனத்தின்சார்பு காட்டி, வாவென்றவெளிகாட்டியாறுதலமுங்காட்டி வாய்மூடிஞேதிக்கவ கையுமகாட்டி, ஊவென்றவுடமபைவிட்டுகேசரியுங்காட்டியூமைநின்ற விடங்காட்டியுனாக்கபபண்ணி, நாவென்றகுருவெனுமவாயபேசலா மோகுருமபரகுருசொல்லவிரண்டுமாமோ, ௭௪

ஆயிந்தவுலந்தோராஞானவிதியையறிந்தேறிக் கூடுவதுஅறிதுமெத்த, ஓயிந்தக்குண்டலியைத்தொட்டொற்ற ஊதுவதுகடினமெத்தயோகமார் க்கம், வாயிந்தவாய்ஒடுக்கின்றுகொண்டுமகத்தானபானமுனையாய்க்கு மிரண்டும், சோயிந் ச்சுடையிலேயைத்துச் சின்மயத்தைத்தாட்டுப்பசொ ற்பெரியபூரணந்தானசொன்னவாறே. ௭௫

வாறானகுருவினிடவாழ்க்கைக்கேளு மகத்தானசடையின்மேல்பொ தியுஞ்சூட்டி, தானானெறறிபிலே திரையைவைத்துச் சற்பமலைோ ஆபர ணமாகப்பூண்டு, வீறானகரித்துமேலேபோர்த்து விளங்கியதோர்புலித் தோலையிடையிறுக்கட்டி, கூறானசுடுகாட்டிற்குடியுமாகிக் கொள்கிறார்பலி பெடுக்கக்கொள்கிறாரே. ௭௬

பலியெடுக்ககுருவினிடவாய்ப்பக்கம் பகர்ந்துநிறையென்தாயார்ப ரிசுகேளு, பொலியெடுத்தஅஷ்டமாசித்திநிற்கப்புகழ்பெரியாத்திவைவ கையாபரணம்பூண்டு, நவிவில்லாமேய கப்பிடாசஞ்செய்து நண்ணுமீறு

பதச்சேவைகாண்பதற்கு, ஒலிபெடுத்தநலகோடி தேவர்சித்தரொன்று
னகணநாதர்போற்றுவாரே, ௭௭

அறிந்துகொள்ளுமெத்தாயோ ஆத்தாட்பெண்ணப்பா அப்பனை
யெருதேறுமேழையேமு, அறிந்துகொள்ளு பின்னைமுன்னே யையா
வைத்து ஆதரித்துக்கேட்டலோ அருளிச்செய்வாள் அறிந்துகொள்ளு
மாண்டத்தே ஞானசத்தி ஆத்தாளைப்பூசித்தாலறுபத்துமீவாள், அறிந்
துகொள்ளுஞாடெல்லாமவளேயாச்சு அப்பனுக்குமெயலும்போடுகோம்
புயிரண்டே, ௭௮

இரண்டானவாயுவினிலொன்றுசத்தி நேராகசிவமேது பிராணவா
யு, ஒன்றாகநாடிநின்றால்சுழிமுனையுமாச்சு யோகமுமாய ஞானமுமாமுற்
றுயேறு, கண்டானசுழியுனைதானடையைமதிற்குஞ்சாதகமாயிசுறகுள்
ளேமுககிரந்தியுணடுநன்றானசுழிமுனையிறபிராணனைநில்லாதாநதயோ
கமிதுநாடிக்காணே. ௭௯

காணப்பா நெஞ்சினுள்ளேபிராணயோகம கண்டுகொள்ளுந்தாம
ரையினாலபோலாடும, ஊணப்பாயதிலிரட்டி அபானவாயுஉறாறுநின்றி
ரண்டையுநீகண்டாயாகில பூணப்பாவிதுக்குள்ளே ஞானயோகப்புஜ
ண்டருக்குச்சித்தியிதுஙகலாயமேசகம், தோணப்பாநவகோடியாருகண்
டார் சுகயோகமாவதிந்ததுறையுமாமே. ௮௰

ஆமப்பா ஆசைவிடகருவைசசொலவேன் அறிந்துகொண்டுஅறிவா
லேநின்றுபாரு, சேமப்பா திரோதாயியாமொன்றுக்கால செதுபெல்லம்
பெண்ணுணவுந்தானப்பா, ஓப்பாபொன்மண்ணும் வாசனையினுசை
யொற்றுநின்றவிந்திரியமபக்கததாசை, நாமப்பா வென்றுசொன்னஆண்
மையாசை நலவினைக்குந்தீவினைக்கும்விததுமாச்சே, ௮௧

விக்துக்குள்பாவமென்னபுண்ணியந்தானென்ன வெகுகோடிபுண்
ணியத்தாலபுருஷஜன்மமையா, பதுககுள்வெகுகோடிபாவபுண்ணியம்
பாழானபெண்ஜனனமெடுத்தவாறு, செகதுக்குள்ளையறிந்துபாவயா
னகுழிககுள்ளேவீள்வாரோமானிடங்களேயோ, எதுக்குளையறி
ந்துவேறாய்நின்றுஇகழ்ந்தவனேமெஞ்ஞானவிசனுமே. ௮௨

பூரணமேகண்டமே யகத்தினைத்தம் பொங்கிநின்ற நிற்குணமே
யென்னையீன்ற, காரணமேயுலகததிற் பெண்ணைசைபோலக்கலந்துநின்
றசுபமிலலைநிஜிக்கொண்டேன், ஆரணமேயதிதத்திற்சுகந்தானென்ன

அப்பனேசொல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, வாரணமாங்குவிமூலையாளா
சைவிட்டால மகத்தானமூவுலகும்விடக்கும்நேரே. ௮௩

நேரானபெண்ணாசைநீங்கிற்றானால் நிலையானதிரோதாயிமாய்கை
போச்சு, தூறானவேதாந்தவெளியிற்சொல்வார்சுபமென்றசகஞ்சொல்
லவாயோயில்லை, வாராய்நீயென்மகனேபெண்ணாற்சிக்கிமகத்தானரிஷி
கள்சித்தர்கோடிபேர்கெட்டார், தாரானசித்தரொடுபஞ்சகர்த்தாள்தயங்
கிநின்றுபடுமாடுசாற்றுவோனே. ௮௪

சாற்றுகிறேன்வீதியிலேபடுகுழிதானுண்டு தகன்மேலேபுல்லோடு
செடியுமூடி, மாற்றுவோன்வீதியிலேநடந்தோன்வீழ்ந்தவாறுக்குமபெ
ண்ணாமயக்கம், தூற்றுவோனென்றாலுமாற்றபோகா ஆகாபெ
ண்ணாவுநடிகந்ததானால், போற்றுவோனென்றாலுஞ்சொல்லாக்காமந்தோ
றியிவிட்டசெயபோலப்போகும்பாரே. ௮௫

பொங்குகின்றகாமமென்னசிவத்தின்கூறு பொதுவானஆசையென்
னமாலின்கூறு, மயங்குகின்றமோகமென்னமகேஸ்பரத்தின்கூறுமருவி
யதுமூன்றுமுலகமயமாய், தங்குகின்றயோகமேபோய்ஞானம்பாழா
ய்ச்சமாதியெல்லாமிந்திரியச்சாரமூடி, தொங்குகின்றமோக்ஷத்தின் த
னைப்போலாகச்சூனியமாயஞானமெல்லாந்தோற்றுவாரே. ௮௬

வாறானபெண்ணாசைவிட்டேனெனபார் மருவியவள்தனிப்பட்டா
லசாரணஞ்செய்வார், தாறானசபனத்திற்பெண்தானசொல்லில் சதாசிவ
னாலுமுடியாதுமற்றோரேது, கூறானவிந்துவிடகோபமோகங்குறியழி
க்குமகினவழிதருங்கூட்டைக்கொல்லும், வீறானவிந்துவுக்கு மேலேநி
ன்றுவிருதுபெற்றமௌனியல்லோவெட்டினாரே. ௮௭

வெட்டினாமௌனியந்தவிந்துபாய்கை வேதாந்தமென்றதொரு
வாளினாலே, தட்டினார்மாய்கைதனையதானசண்ணிகளீழே சச்சிதானந்த
வெள்ளச்சார்பினாலே, ஓட்டினாரோட்டினாநிக்குணத்தின்மட்டுமுத்த
மனேயதுவல்லோஞானவீதி, தொட்டினார்தொட்டினார் சகலமெல்லாம்
செகசசாலவித்தைதென்றுதெளிந்துப்பாரே.

தெளிவதுதானெளிதல்லவாய்ப்போச்சல்ல சிங்காரபெண்கண்டால் ஞானமும்போச்சு, அழிவதுசானசடத்துக்குவடுத்தகூறு அதாமுண்டுகூடு ரதுபோகமென்பார், கழிவதுதான்காலேதுவாசியேதுஞ்சகவிட்டமௌ னத்திற்கலப்பதேது, ஒளிவதுதானென்னஞானோவென்றுலோக மொரு கோடிமாண்டாரகறுணிகாணே. ௫௯

காணப்பாபிறப்பிறப்பும்பெண்ணாலாச்சுக்கைகடந்தமாயமெல்லா ம்பெண்ணாலாச்சு. பூணப்பாவிந்திரியம்பெண்ணாலாச்சுபுகழ்பெரியவா சனையும்பெண்ணாலாச்சு தோணப்பாமனம்புத்தியாங்காரத்தில் சொக் கிச்சுப்பெண்ணாலேகூட்டிப்பாரு, ஊணப்பாவூணப்பாவுனாக்கச்சொன் னேனுலாத்திறறிரியாதேவிணணிலாதே. ௬௰

ஆடையிலேவிண்ணிகுட்சிதர்கேடியந்தமலேசனிஞானாக்கள் கோடி, ஒடையிலேயண்டத்திலமுனிவர்கோடிஉற்றுநின்றபதமளவும் ரிஷிகள்கோடி, தேடையிலேசதாசிக்கர்வேதம்பாரு சேர்ந்துநின்ற யோகையிலேவெளிபசசொல்வார், நடையிலேயென்னநேரம் மவுனத்தி ல்நாடுநரகமாமவாசனைத்தான்நன்றாய்கேளு. ௬௧

கேளப்பாயிதைவிட்டு வுலகஞானி கேட்டதெல்லாஞ் சொல்லுகி றேன்மக்கள் மக்காள், நாளப்பாஜெகமெலலாஞ்சாங்கமென்பான்நலமா னநூலபாரான்திரைசூயாவான், காளப்பாமவுனமென்பான் விண்ணைப்பா ர்ப்பான்சாதகத்தைவிட்டுவிட்டுசிவனைதிறசெலவான், நாளப்பாதினந் தோறுநற்கம்பேசிநல்மானபெண்ணோடுமயங்குவானே. ௬௨

மயங்குவான்பொன்றேடவெகுபிரட்டுப்பேசிமகத்தானஞானமெ ல்லாம்வந்ததென்பான, தயங்குவான்பண்ணோலேசார்வுகாணுன் சாதக மாயோகத்திற்சார்ந்தேனென்பான், மயங்குவான்கோய்வந்தாற் பூரண மேயென்பான்செகச்சாலநிதேத்தாயிசிரிபபாள்பார்த்து, முயங்குவான் சமாதிவிட்டேனேயோவென்பான்மூடமொற்ற ஞானமெல்லாமுலகிற் பாரே. ௬௩

பாரப்பாசரீரமிதுசமாதிக்காகாபாழானஸ்தூலமிதுவென்பார்கோ ப்பா வாதம்வந்தால ஞானம்வருமென்று நோகவலேந்தவர்க

கள்கோடாகோடி ஆரப்பாவுலகத்தில்ஞானியுண்டோ ஆராய்ந்துநான்
கண்டேனென்பார்கோடி, வரப்ப வுழுதலலே வெள்ளாமையாகும் வறி
ல்லானறுத்தடித்தகதையுமாச்சே ௬௪

கதையாச்சுவுலகத்தில்ஞானமோடுவாங் கைதகண்டாற்சொல்வா
ரேதல்போல்நெஞ்சாம், அதையாச்சுயிதையாச்சுதென்றுசொன்னால் அ
வன்கையிலொன்றுமில்லை யறிந்துகொள்ளு, உதையாச்சு அரனுடனே
சொழிலேநித்தர் முதலவானவன்வாதியுண்மைகேளு, ரதையாச்சு ஆறு
லும்பொங்கியுள்ளார்சுநெவ ன்ப ரசஙெய சிஞானிதானே. ௬௫

தானென்றவாதியிலேதொண்டுவிசமுண்டு தண்டாளவாதியென்று
முண்டுத்துப்பொங்கி வானென்றஞானமென்னவேதைகண்டபின்பு ம
கத்தானபெண்ணோடேகூடியாடி காமினென்றராகமொடு கேளிக்கைப்
பார்த்து கண்டபெண்ணைத்தாய்போலேகருதிச்சென்று, ஊனென்ற
வுடம்புக்குயெடுத்ததுபோமென்டா றுனுமநதமனுசருச்சனமென்றநா
கந்தானே. ௬௬

நாகமென்றபெண்பேயலையாசைவிட்டு நாதாந்தவேதாந்தஞ்சித்தா
ந்தயபார்த்து, நாகமென்னவுலகமெல்லாமனதிலவைத்துநலமானதேவி
யுடகிரிகையிலேநின்று, நாகமென்னஜடமுதலாய்நாமல்லவென்று நாட்
டிஉள்ளேதசதீட்சைகடந்தபின்பு, நாகமென்றசிலசொத்தை வறுமை
போல்நினைறு நாமறியோமவாதமெனறுயிருப்பார்காணே. ௬௭

இருக்கையிலேசதகோடிதொழிலைச்செய்வார்இதனைக்குப்பொரு
ளேதுயிவனவறுமைக்கென்பார், இருக்கையிலேசெயநீருஞ் செந்தூர
ஞ்சுன்னமெடுத்தெடுத்துயடுக்கிவைப்பார்அனேகங்கோடி, இருக்கையி
லேதொழிலெடுப்பா ரார்க்குங்காட்டா ரிலையென்பா ருண்டென்பார
னேகம்போகள், இருக்கையிலேசாந்தமறிவிலூட்டி யிருப்பார்கள்ம
வுனமுத்தவாதிதானே. ௬௮

வாதியென்றலவன் வாதிமவுனவாதி மகத்தானபிரபஞ்சத்தே இருந்தாலென்ன, வாதியென்றாலவன் வாதிஞானவாதி வாங்காமற்சமாதியிலேயிருந்தவாதி, வாதியென்றால் நிஜவாதி நிர்மலத்தின் வாதிவாய்திறக்க அண்டத்தேவாழ்ந்தவாதி, வாதியென்றாலம்பலத்தே சித்தர்செலவார்மயக்குகின்றசெனனையிலே முத்திதானே ௨௯

முத்தியிதென்றாதிகுருவருகுமென்று முசுகுமுதற்சிவனைசொன்னாரென்றுசொல்லி, சத்தியிலே சிவசொரூபத்தைப்பெண்ணுக்கீந்து பாழானவிஷயமெல்லாம் பண்ணிப்பண்ணி, அக்கினியென்றபஞ்சகத்தைப் பண்ணிப்பாவி ஆங்காரத்தால்திரிந்துவேவைபோட்டு, மறைந்தின்று அலைந்தயாசகுருகமெய்த்திபாரானவாரோ சோடிசெய்யமையாரோரோ. ௩௰

மாயமயலிருந்தவர்க்கேலோவாக்குசொல்ஞானப்பாண்டிறந்துமாண்டிறந்துபிறக்கின்றாரே, பொருளாசைமலைதனைமடித்துவாதியானால் பெருக்களுக்குயேறுதற்குச்சனவீந்து, அருளாமோ பொருளாமோவென்றுயெண்ணி அலையாமனநினைவிலைவாதயோகி, இருளாமோ வெளியாமோவென்றுயெண்ணி மெய்வெளிசுத்தமிருளாகிப்போமே ௩௰௧

ஆகவப்பாயிருபத்து அஞ்சுநூறு
அறைந்திட்டேன் வாதத்தை யறிந்துகொள்ளும்
ஆகவப்பாயிதுக்குள்ளே ஞானநூறு
அப்புறத்தேசொன்னதொருஞானநூறு
ஆகவப்பாயிருபத்தொன்றேயாநூறு
அறிந்தபட்டியசொல்லிவந்தேனெல்லோருண்டோ
ஆகவப்பாபாதத்தையத்தா விதபாமுஞ்சித்தி
ஆகியென்றகுருவருளால் சொன்னமுறைதானே.

சட்டைமுனிநாயனார்முன்ஞானம் ௩௰,

முற்றிற்று.

—*—

உ

சிவமயம்

கைலாயக்கம்பளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

பின்ஞானம் - நூறு.

கைலாயப்பரம்பரைத்திலென்னையாண்ட கடவுளெனுஞ்செகநாதமூர்த்திபாதம், கைலாயத்தேனையீன்ற ஆயிபாதங்கண்ணுடனே போற்றிநித்தம்ஞானம்சொல்வேன் கைலாயத்திற்குண்டேமேலேமேதுவா காட்டுகின்றீர்கேசரியைச்சிவமயமாயானையிலே, கைலாயபரம்பரையாய்வந்தபேர்க்குக்கடைப்பிள்ளை ஞானத்தைப்பாடினேனே. ௧

பாடுகிறேன்சரியையென்னதேவியுடதிட்டசப்பரிவ னகிரியையென்னதேவியுடபூசை, பாடுகிறேன்யோகமென்னமாசியற்றவமூர்த்தம் பாங்கானஞானமென்ன மௌனத்தர்த்தம், பாடுகிறேன் திடத்திரத்தனையிநோகிதம்பாங்கான அஞ்சலி நான்மனையடக்குந்தேகம், பாடுகிறேனே பான்முன்னிவனுக்கேயென்றுபெரியானை ஞானத்தைபலிக்குந்தானே.

தானென்றஞானத்தின்பூமிசேருஞ்சாதகமாம்யோகமென்றுஞ்சுகாலவீடு, வானென்றபூமியிலேவித்தைகேளுமருவிநிற்கும்பரிபானவுகாரவிந்து, வேனென்றவெளியெல்லாம்படைத்துநின்றுவேதாந்தமுடையமெனறமகாரமச்சு, கோனென்றதமக்குமூர்த்தியாகுங் கூப்பிட்டார்கேளாது துணைணும்போச்சு. ௩

போச்சப்பாதத்துவங்களனைத்தியப்பட்டுப்புலன்கெட்டுநிலைங்கெட்டுபொறியுங்கெட்டு, ஆச்சப்பாமனவயிலயங்கின்றாறுஆடுநேரர்படம்போலசைந்துதள்ளு, நீச்சப்பாகடுநீச்சுதிரோதாயிவெள்ளம்நிலையேதுகரையேதுதவணையேது, மூச்சப்பாயட்சுமுன்னேபாயைவாத்துசுத்திமுதிர்ந்தறிவைதள்ளிவிடுமோசங்காணே, ௪

கண்ணப்பா மனவாயமாறக்குள்ளே டத்தேறப்போகாது கலக்
கமெத்த, கண்ணப்பா வென்றுசொன்னேன் மனமுறுத்து வுற்றுமெள்ளபிடி
த்தாலுமாயைவந்து தட்டும், வீணையாக தீதார் ஞானமெல்லாம்வே
தாந்தசித்தாந்தமெனப்பாகோடி, தேனை ஞானமென்னகண்டிப்பில்
லைச்சுடர்கோடி வெளிபோலதோன்றுந்தானே. ரு

தானென்றுநிர்மலமாய் மனத்தில் வீதி தாண்டறிது தாண்டிஞானெரிவி
போற்றும், கண்ணெனறமனதை சகத்தைக்கொண்டு கற்பூரண்ணாவஸ்து
ன்றுல்வாசிமோறும், பாதினை பூரணத்தினைபொறையிலேநில்லு பக
லாலுங்கேசரத்தில்மனந்தானிட்டிமேவானென்றவெட்டவெளிவடிவுகா
ணுமாச்சலமெத்தம ச்சந்தொடு குருவிகூடே. சா

கூடுவதுகிளைக்குறங்கினைகுளிகைகூட்டும் கூடியிட்டால்பூரணந்
தான்கூடப்பேசும, பாலெனுமனவனையிலமாயபோக்குமருவிலேசொ
கதின்றுஆட்டிவிக்கும், நாடுவதுபூரணத்திலேநிறநாட்டும் நலமன
சணையாகெவுக்கீனுள்ளுக்கு, கேடுவதுசித்தருக்குகுளிகைகேட்டு
செத்தோர்க்குவாதயெனறுகேட்டுந்தானே. எ

தேட்டானவனைகடந்துமனமுந்தாண்டித தெளிவாமறிவினுடைய
வைபூரணடி, நீடானபூரணத்திலவதானமென்று நேரானமூன்
றுவனையேறிச்சொக்கிப், பூட்டானபூட்டைக்கூட்டியிரங்கிவிட்டேனைமைந்
தபுகழானபெருவெளியிலேறப்போகா, ஆட்டானதைலாயபரம்பரை
யாய்வந்தவாச்சரியமூலகுருவாதகுக கேளே. அ

கேளப்பாமூலருக்குகாலாங்கிபிள்ளைநெடியானகாலாங்கிமைந்த
ன்போகர், நீளப்பாபோகர்பிள்ளைகொங்கணர்தானே கோரக்கநாதன்
குமுறைபோனுகி, யாளப்பாமேருவிலேவசுபண்ணி சமாதியாய்கைலா
யவர்க்கமானார், ஆளப்பாபிள்ளையென்றலைப்பிள்ளையாச்சரியமினனு
முணர்சொல்லுகிறனே. கூ

சொல்லுகிறேன்சிவகெங்குமுமேனேயூணி சோதிகண்டபின்பதி
லேமனதையூணி, சொல்லுகிறேனெழுந்தொனையுமனேயுனணி சோதி
யிலேஅக்ஷரங்கள்நனமுங்கண்டு, சொல்லுகிறேன் பின்டலோ மவுன
முன்னிதுடர்ந்தேறிதளமெல்லாம்பாரதுக்கண்டு, சொல்லுகிறேன்பு
ருவமையமனத்திற்கூடிதுரிதமென்றஅறிவினுள்ளேசொக்கினோ. ய

சொக்கியல்லோ அறிவைவிட்டு அகண்டமேறிதுயாறவேசமாதியு
ள்ளேகற்பமுண்டு, சொக்கியல்லோமூன்று வரைசடத்தோடொக்கசரூ
பவரைகாணவென்று துணிந்துபொங்கி, சொக்கியல்லோயேறுதற்குயி
ன்னவிதமென்று சோதித்துக்குளிகை யெல்லாம்பார்த்துப்பார்த்துசொ
க்கியல்லோயேற்றிவைக்குஞ் சரூபமணியென்றுசூக்ஷமாய்மூலரூடநூல்
பார்த்தாரே. (௰௧)

பாத்தறிந்தாரிந்தமணி வாவெதென்றுபரிவானகயிலாய தெக்ஷணா
மூர்த்தி; சேத்தறிஞ்சதம்முடையவர்க்கமான சீடரிலேதிருமூலர்சண்டி
கேசர் மாத்தறிஞ்சசனகாதிநால்வரோடுமருவினின்றவியாக்கிரமர் பதஞ்
சலியினோடு போக்கறிந்தவடியேனோடொன்பதுபேர்பிள்ளைப் புகழான
பூரணத்திலெழும்பென்றாரே (௰௨)

எழும்பையிலேநிர்மலம்போற்சடமோகாணுதேனென்றாற் பூரண
ஞ்சானெதக்கப்பேசும், எழும்பையிலேகுளிகைமுதற்கண்டிற்பத்துயே
ற்றியதோர்தீபத்தின்சுடர்போர்காணும்எழும்பையிலேதேகமில்லை கே
டாகோடிபேற்காணும்யெடுத்தஜடஞ் சூட்சமாயிருந்ததென்றால், எழு
ம்பையிலேமேலெழும்பி மௌனமுத்து மிருந்துரைத்தசமாதியுடபலந்
தான்காணே? (௰௩)

காணப்பாசொரூபமென்று கமலிதானென்றுபூகைபடங்காத ட்ட
மாசித்திபொன்று,பூணப்பாகைகொடுத்துசின்மயமாந்தேவர்பொருளோ
டேஏருளானபோகருக்கட்டி, தோணப்பாதோன்றிநிற்கும்சும்மா அம்
மாசுகமாகயிசைந்ததிலே சொக்குமென்றார் வீணப்பாமற்றதென்றார் சி
ன்மயத்தைக்காட்டிவேதாந்தமூலச்சைவிளம்பென்றாரே; (௰௪)

விளம்பினார்சனகாதி வேதாந்தங்கோடிவிதித்தாரே மவுனத்தை ச
ண்டிகேசர், விளம்பினார்பதஞ்சலியுமனந்தங்கோடிவிரித்தல்லோதிருமூ
லரனேகஞ்சொன்னார், விளம்பினார்வாவா தாமென்றுயானும்விரியாமலி
ரநூறுஞானஞ்சொன்னேன், விளம்பினார்வெகுவாகயெந்நூல்கொஞ்சம்
வேதாந்தமிர நூறும்விரைந்துகாணே (௰௫)

காணப்பாமும்மணியுங் கயிலாயவர்க்கம்கழியாமற்பிள்ளைகட்கேம
ற்றோர்க்கில்லை, தோணப்பாவிதுமூன்றுஞ்சித்தர் சொல்வார்சொற் பெ
ரியபூரணமே சொல்லவெணும், வீணப்பா ஆராலுஞ்சொல்லக்கூடாவே

தாங்தஅந்தத்தில்வெளியிற்கூட்டும் ஆணப்பாலருபத்துநாலுமரப்புக்கு
ள் ஆருக்குங்கிடையாது அறியார்கரணே. (௰௬)

அறியாதகுளிகையுடன் சாரணையிற்குக்து அதன்பெருமை காண
வென்றால்சொங்கணரைக்கேளு அறியாதவண்டமுகற்புவனம்பார்த்து
மருவியதோர்பதம்பார்த்துத்திரிந்து ஆடி குறியாகக்கற்பமெல்லாமேறிப்
பார்த்து கூறாகபூரணக்தைக்காண்பேனென்றுநெறியாகமனமுரைக்கக்
குளிகைகட்டி நேராகமனவரையிலேறினரே. (௰௭)

ஏறினாறுவலரயிலியல்புங்கண்டுயிதமாகவறிவினிடவரையிற்செ
ன்று-தேறினார்மனமுரைத்தார்கண்டத்தேறசேர்ந்தேறிசேர்ந்தேறியொ
ருவரையிற்றாண்டி, கூறினாரிவ்வளவுமொன்றேவென்றார் கூசாமல்மரு
வரையில்சுதிரைப்போட்டார்,மாறினால்சென றுமனம்பிடித்துச்சென்றா
ர்வரைமூண்றுங்கடக்கவொருகற்பமாச்சே. (௰௮)

ஆச்சப்பா நாள்கரையிலேறும்போது அரகராவொருசோடி யிடி
போல்நாதம், மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றோணுமுதிர்ந்தமனமானய
யினால்பின்னுஞ்சென்றார் கூச்சப்பாஐவரையிற்போக்கின்றுகுருகுணெ
னமொழிந்ததிலேமனமுந்தேறி, போச்சப்பாசடமொன்றுநிராசையாகி
புக்கினார் அறுவரையிற்புக்கினரே (௰௯)

புக்கியல்லோசுழல் காற்றின்றுரும்புபோலே புலம்பினா மூலருட
பேரன்பேரன்மக்கியல்லோமனம்போச்சுகுளிகைபோச்சு மாறாதமௌ
னமுனனேன்மாண்டுபோச்சுஒக்கியல்லோசிலம்பொலிதானுள்ளே வாங்க
ஓகோகோகுளிகையதுகீழேவாங்குசொக்கியல்லோயென்செய்வேனென்
றுயேங்கித்துரியத்தைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே (௨௰)

கீழ்க்கொண்டார்கீழ்க்கொண்டகெடியாஞ்சித்தர்கேசரத்தைவிட்டு
மெள்ள அறிவில்வந்துநின்றுநாட்கொண்டபாடெல்லாம்நினைத்துக் கொ
ண்டுநான்பிழைத்தேநான்பிழைத்தேனென்று சொல்லி-ஆட் கொண்ட
யென்குருவேபூரணத்தினின்றீர் ஆச்சரியமெனையின்றுமிவவரையேயை
யாவேட்கொண்டயென்றவத்தையீந்தேனேயோவெரு வெளியாஞ் சிலம்
பொலியையேவென்றாரே (௨௧)

மேவென்றுசொல்லுமுன்மேமேற்கண்டபோகற்வேதாந்த சிரோ
ண்மணியைபெற்றதினன்மைந்தா • கோனென்றகுருவுக்கு அவரேசிடர்

கோடிலக்ஷந்தோருசிஷருண்டோ காணேன், பானெனறவேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்பார்த்து பறக்கிறதோர்குளிகைமுதல்வாதம்பார்த்து, தேனென்றகைலாயவர்க்கமாகி சித்தருக்குச்சித்தராய்ரிஷியானாரே. (௨௨)

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக்கண்டாருண்டோ நேராகயதுக்குள்ளேசேர்ந்தாருண்டோ. ரிஷியென்னரஸவித்தையறிந்தாருணடோ நிமிஷத்தில்கவனமுற்றுத்திரிந்தாருண்டோ. ரிஷியென்ன அண்டமுதற்புவனந்தாண்டிநின்ற நிறையாய்க்கண்டு வந்தோருண்டோசொல்லும், ரிஷியென்னமவுனமுத்துசமாதிக்குள்ளே நின்றதினால்நிகைமையாய் நினவாய்க்காணே. (௨௩)

காணப்பாரிஷியாட்டுஞ்சித்தராட்டும் காரணமாய்மவுனத்தே நின்றோராட்டுமே, பூணப்பாபூரணத்தைநின்றோராட்டும் பொன்னுகமராமுகலாய்புகழ்ந்தோராட்டும், தோணப்பாவாசியுடகுதிரையாட்டும் ஒன்றுமற்றுத்தன்மயமாய்நின்றோராட்டும் தோணப்பாயிது வெல்லாங் கொங்கணர்க்கேயல்லால் சூழுலகிற்சித்தருண்டோசொலவிடரே, (௨௪)

சொல்விடமாய்ஞானமுண்டோகுளிகையுண்டோ சூட்சித்தகற்பமுண்டோ வாசிதானுண்டோ, மல்லிட்டவாத முண்டோ சுன்னமுண்டோ மகத்தானசிங்கியுண்டோ ஜெயநீருண்டோ; வெல்லிடர்விடமுண்டோசாரணைதானுண்டோவெவ்வேறேகூட்டுகிறகுடோரியுண்டோ,அல்லிடர்வேதைக்குகிரு வணந்தானுண்டே அப்பனேபதினேழுமமைக்கிறாரோ. (௨௫)

அமைத்தியவர்மூனுகாண்டம் பாடியதோரங்கமென்று இத்தப்பிள்ளைக்குமறிவுதோன்றும்; அமைத்தியவர்பாடினது பொற்கம்பிபோல் அறிவுகெட்ட மிலேச்சருக்கும்வாதசித்தி; அமைத்தியவர்களுவெல்லாம் வெட்டவெளியாகஆங்கங்கள்மறையாமற்சொன்னார்சொன்னார், அமைத்தியவர்பாட்டுக்குநம்முடையநூல்தா னருகாகமறைப்பென்றுஅமைத்திட்டாரோ, (௨௬)

அமைத்திட்டாரன்னூறுபிள்ளைகளைவேண்டி அம்மம்மா வெகுதெரிவுசாத்திரந்தான்மைந்தா, நிறைத்திட்டஆரணம்போல்வெட்டவெளியாகநீங்காமற்றுறந்து விட்டா ரருளோடுபொருளும், குறைந்திட்டபுத்தியல்ல நிட்களமாம்புத்தி கூறாதபொருளை யெல்லாங்கூறிவிட்டார், மறைத்திட்டமவுனமெல்லாம்வெட்டவெளியாக வாய்திரக்கா வித்தையெல்லாம்வளங்கினாரே, (௨௭)

வளங்கியதோர்கொங்கணரால் மூலவாக்கமகத்துலந்தானுண்டாச் சுமக்காள்; விளங்கியதோர்கீர்த்தி யுண்டோவுங்களாலப்பா வெட்டவெளிக்கப்புறத்தேசெல்லமாட்டீர்; முளங்கியதோர்குளிகை யென்னகாயசித்தியென்னமூச்சற்ற விடத்திலே நோக்கமென்ன; பிளங்கியதோர்சித்தருடவர்க்கமென்ன பேய்மக்காள்மூலனுசுபேரிற்றானே. (உஅ)

தாமென்றுசொன்னதென்ன யென்னைப்பெற்ற சச்சிதானந்தவெள்ளத்தயவுள்ளாரே, கோனென்ற முகுளிகை நமக்குண்டையா கொடியதொரு மவுனவித்தை நமக்குண்டையா; பசனென்றவாசிவித்தை நமக்குண்டையா பாங்கானகாயசித்தி நமக்குண்டையா, வானென்றவெட்டவெளியேறியாடி வருகிறேன்விடைகொடுத்துவாழ்த்திடீரே. (உகூ)

வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினல்பூரணந்தான்வரைகடந்து ஆறுவிரைவேறுவாயோ, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினல் நரகத்துள்ளே மயங்காமற் செல்லுவையேஙமந்த சொல்லு, வாழ்க்தியுன்னையனுப்பினலிடியிற்குள்ளே மயங்காமற்றியங்காமல்மருவுவாயே, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பிலென்னமுன்னுல் வாய்பேச்சோவரைகடக்கும்மார்க்கந்தானே, (௩௰)

மார்க்கமென்னயென்னை யீன்றகைலாயமூர்த்தி மகத்தானசமாதியுள்ளேகற்பமொன்று வாழ்ந்தேன், சேர்க்கமென்னசிவாலயங்கள் பணியேத்துண்டேன் சிவமேதுநீரன்றிவேறென்றுங்காணேன், ஆர்க்கமென்னகுளிகையிடடுசென்றுபோரோ னங்கங்கேமனந்தேறியேறிப்போவேன், தீர்க்கமென்னசொக்கினும் சொக்கிப்போறேன திரும்பினுற்ஜடத்தோடதிரும்புவேனே. (௩க)

திரும்புகையோயென்மகனேதிடந்தானுண்டோ சிறுபிள்ளைபுத்தியல்லோசெப்புராய்நீ - வளர்பிறையோதேய் பிறையோரவி யினுள்ளே வருவதுபோலல்லவதுமட்டிவாங்கும், பரும்பிறையோரவிகோடி பாங்கானவொளிகருள்ளேகண்ணேகூசும் அரும்பிறையோமனந்தளும்புமேவொட்டாது அரகராயென்மகனேயறிவாய்நீயே. (௩உ)

அறியாதவரைப்பார்க்கநான் தானேறி அய்யனே மூன்றுவரைக்குள்ளேசிக்கி, நெறியர்கடல்வரையிலே நொட்டாமல் நிமிஷத்திலறிவினிலேவந்துநின்றே, மறிவானமனம்படைத்த கொங்கணரே சித்தர்மற்

றோரையான்காணேன்மைந்தாசொல்லு. பொறியானவழிபடக்கி ருக்ஷ மாகி போனவரார்போகருடபிள்ளைதானே. (௩௪)

பிள்ளையென்று லவரலலோபோகருக்குப் பிள்ளைபுகழான ரிஷிக ளெல்லாஞ்சித்தரெனபார், தள்ளையெனறுலவர்தனனைமூலரிடம்போன சச்சிதானந்தவின்பமானபிள்ளை, கொள்ளையென்றுலவர்கொள்ளைஞான வீதி கொடிதானசிலம் பொலியைக்கேட்டுமீண்டார், விள்ளையென்றுவ ந்தநிஞல்கிறதியாச்சு வேதாந்த அந்தமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்வதென்னபோய்வாரேனையா புத்திசொன்ன புத்தியெல்லாம் போட்டிட்டாயோ. வாச்சென்றுனின்வயத்திற் பிறந்தபி ள்ளைவந்தாலென் கெட்டாலென்மகத்துவந்தானுண்டோ கோச்சென்ற நாகமெனபிடிதாலென்ன கோடிரவிகாந்தி யென்னபயமுண்டாமோ, ஓ ச்சென்றசிலம்பொலியைக்கண்டு வாரேனென்றுமனதாய் பூரணத்திலுன் னிடமே. (௩௫)

உன்னிடமர் அண்டமுதற் புவனந்தாண்டி பொருநொடிக்குட்பதந் தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்டி, மன்னிடமருள்மனையைக் கண்டுபோற்றி ம ருவியதோர்பூரணத்திற்சென்றுயேறி, பன்னிடமர்தினந் தோறும்பழக்க மைபா பாயுமோனது கடந்துவரைகளாறும, தன்னிடமர் போகறியேனும தருளாற்போரேன்தயாளிதிகடாக்ஷித்து அனுப்புவீரே, (௩௬)

அனுப்புநது பிறகுன்னையான்சென்று வாரேனவ்வளவுமகுகைக் குநீபட்டமாயகில். தனுப்பிறந்தகளிபோலசென்றுதாண்டி சாதகமாய் சொரூபமணிமூன்றுங்காட்டி, கனுப்பிறந்தகமலியது மூன்றுங்காட்டி காட்டிலேயஷ் -மாசித்திஞல்காட்டி, உனுப்பிறந்துமோர்தாண்டி யொ ருவரையிலேறி யுற்றுமறுவரையிலோடினேனே. (௩௭)

ஓடினேன்மூவரையிலிடியோகோடி ஓகோகோரவிகோடி வன்னி கோடி, வாடினேனமனமிளைத்தேன் மயக்கமானேன், வாயிலிட்டகு ளிசென் றுயேறிப்போரேன், நாடினேன்கற்பமொன்று மூவரையிற் றுண்டி நலமாகநாலுவரைக்குள்ளேசென்றேன், ஆடினேனோடினேனறி வுகெட்டேனரகாராமோசமென்றுயிரங்கினேனே, (௩௮)

இரங்கினேனுலுவரைக்கப்புரமேபோக யென்றாலேமுடியாதுயே தோஅஞ்சில், இரங்கினேனென்மக்காளுங்களாலாமோ யேதுசொன்னா ய்பேயப்பிள்ளா யென்னபோச்சு, இரங்கினோனின்றா பின்னையார்

சொல்வார்ஏகவெளிதிக்காடுயிடியோகோடி இரங்கினேனென்னாலேமூ டிவுகாணே ஏறினார்கொங்கணர்தானேறினாரே, (௩௯)

கொங்கணர் மகத்துவம்;

ஏறியதோர்கொங்கணரைப்போலேயில்லை யேகவெளியிக்காட்டி லெப்படியோபோனார், மாறியதோர்மனமபிடித்தார்யோகநிஷ்டையாளு ர் யாளுவதுநிஜமென்றுவாமப்பூண்டார், கூறிஎதோராறுவரையைக்கண் டுமூட்டக் குமரியதோர்சிலம்பொலியைக்கேட்டுநீண்டார், ஆறியதோர் மனங்கண்டிரவரேசித்தர் ஆச்சரியங்கொங்கணரபோலார் காணேனே

காணரிது காணரிதுகோடாகோடிகண்டுமான்பாபருசூசித்தர்க்கு ள்ளே, பூணரிதுபூணரிதுவகண்டவீதி புக்கியல்லோசிலம்பொலியைக் கேட்கமாட்டார், ஊணரிதுஊணரிதுவெளியிற்பார்த்து ஓடுகிறேமென், றீர்கள்மக்காள்நீங்கள், தோணரிது தோணரிதுசாயாய்நின்றஞானம் சி டருக்குள்ளோர்நிறதுதுரியந்தானே. (௪௧)

சாங்கத்தார்.

தானென்றபூரணத்தைசாங்கத்தோர்கள் சகலமெல்லாம்நிர்க்குண மாய்நின்றதென்பார், வானென்றவெளியென்பாரொன்றுமில்லையென்பா ர் வாய்பேசார்சொன்னக்காற் போமோசொல்லு, கோனென்றகுருவரு ளால்சமாதிகூட்டி குவிந்து நின்றுமவுனத்தின்நிலையைப்பற்றி, ஊனெ ன்றவுடம்பைவிட்டு அறிவாய்நின்று உலாவுரதேசங்கமென்றுவுரைத்தி ட்டாரே (௪௨)

உரைத்திட்டா காரமென்றபிரிதிவுபோக்கி யோடுகிறவாசியினால் யோகம்பார்த்து, மறைத் திட்டமவுனத் தோடேமவுனமூட்டிமருவியங் தவறிவோடேவாசமாகி நிறைத்திட்டவ கண்டத்திற்சென்று ஆடிநே ரான அண்டமுகற்புவனமபார்த்து, முறைத்திட்டந்தப்பாமற் சமாதிநி ன்றால் முழுயோகிமுழுஞானிமுமூசூதாவாயே, (௪௩)

ஆமப்பாயிதுக்குமுன்னேயப்பியாசமார்க்கமதையுரேனஷ்டாங்கம் நன்றாய்க்கேளு, ஓமப்பாவகையாகவிரித்துச்சொல்வேனுத்தமனேசாட் டியாம நித்திரையைப்போக்கு, தாமப்பாசதாநித்தம்தாரகத்தேநில்லு சார்ந்துநின்றகேசரிலே சதாநித்தம்பாரு, சோமப்பால்கழித்தோடுங்கே சரியைக்கண்டால் சொல்லாதமுத்திரையைச்சொல்லுரேனே, (௪௪)

சொல்லுறேன் ரவிமதியும்வன்னிக்கூடிச்சொலித்துநின்றவிடமல் லோகேசரிதானப்பா.சொல்லுறேனதைப்பாருமனஞ்செயநீராகுஞ்சுத்

தவெளியறி வோடேதாக்கியேத்தும், சொல்லுறேன்மனம் புத்திசித்த
மென்பாங்துடர்ந்து நின்றகுருபதத்தை சூட்டிக்கேளு, சொல்லுறேன
நீந்த மட்டும்புருவமையம் சூக்ஷநதொட்டேறி யஷ்டங்க துரைக்கே
ளே (சரு)

கேளப்பாயேமத்தைசசெல்லுவோனுங்கெடியானநேமமுடனுச
னமுங்கண்டு. வாளப்பாபிராணயம் பிரத்தியாகாரம் மகத்தானகியான
மொடுதாரணையுங்கேளு,தாளப்பாசமாதியிடநிட்டையங்கம் தனித்தனி
யேசொல்லுகிறேன்நன்றாய்ப்பாரு,வேளப்பாயேமமென்ற பத்துஞ்சொ
ல்வேன் வேதாந்தபொறியறிந்தோர்பெரியோர்தானே. (சசு)

பெரியோர்களகண்டமென்ற ஆன்மாவைநோககி பேரானபரிச்சின்
னமனதுமாகி, அறியோர்கள்சாதியென்ற ஆச்சிரமும்விட்டு ஆசையென்
றவிகற்பமெல்லா மடித்துத்தள்ளி, பரியோர்களிங்கிசையைநீக்கிப்போ
ட்டு பராபரத்தைநோக்குவதே அங்கிஷயதாகும், சரியோர்களாவது
ஞ்சஜலமதத்தாலுந் தனித்தனியேகணடிக்கப்படாதென்பாரே, (சஎ)

HH96

என்பார்களிங்கிசையாயிருக்குமான்மாவெங் கெங்கும்நிறைந்திருந்
தசுரூபமூர்த்தி, அன்பார்களிதுவலலோசத்தியந்தான்மைந்தா ஆரதிக
ஆனமாவர் சரீராதிசுபாவம், வன்பார்கள பகரிப்பை விட்டுவிட்டுமனமு
ரைத்தாலூரதிகமென்றுபேரு, தனபார்கள்பிறசசரியுஞ்சரீராதிசுபாவந்
தானென்றதத்குலத்தின்லக்ஷணந்தான்பாரே. (சஅ)

பாரப்பாபிரம்மமது சுபாவமாகபரவியதுநிரந்தரமுஞ்சஞ்சரித்தா
ல்மனது' நேரப்பாபிரமமிது சரியமிதுவாநகண்டாய் நிரந்தரமுந்தய
வினுடநினவுகேளு, தாரப்பாசரீரத்தில்வருத்தத்தைநீகேிசகலஜெனம்
நமமைப் போலென்றுயெண்ணி, ஆரப்பாசுபா வத்திலனுபோகஞ்செய்
வார் அவரல்லோதயவுடைத்தோரறிந்துகாணே. (சகூ)

காணப்பாவேதாந்த சாத்திரமேசெம்மை கரைகற்றசமையமெல்
லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, ஆணப்பாதிடப்பட்டால் ஆக்ஷேபமென்பார்
ஆஷணமுஞ்சிதளமுஞ்சுகதுக்கத்தாலே,வீணப்பாமானபிமானம்வந்து
வெறும்வெளிபோற்சொற்பனமாமென்றுதள்ளி, தோனப்பாதாங்காமல்
கண்டத்துள்ளே சொக்குவதுசமையமென்றுசெல்லலாமே, (ருய)

சொல்லலாம்வேதாந்தத்துள்ளே முத்திதொடுகுறியாஞ்சாத்திரத்
ன்முத்தியில்லை- வெல்லலாமதினாலே சொன்னபொரு ளெல்லாம்வேறி
ல்லாமதுதானென் பதல்லோமுக்தி -அல்லலாஞ்சொற்பனம்போலவத்
தையிலேகணடு ஆகிலம்மெற்றபிரபஞ்சமெல்லாமெடுத்துமூழ்கி-நில்லலா
மற்புதமாய் நிற்கயிடமற்று நிர்மலமாய் நிற்கிறதோ பூரணந்தானென்
னே, (௫௧)

தானென்ற பூரணந்தானானென்றெண்ணி சதாநித்தம்மறவாமலிரு
ந்தானாகில்-வானென்றகவிசு காரியாசசுகாச்சுமருவியதோரசாஸ்சரத்தி
னாலேயப்பா கோனென்றதன்னிடத்தேவந்தசொன்றுமில்லைகூடிநின்று
போனதில்லையென்றுமெண்ணி, வேறென்றறிக்குணமும்வேறொன்று
மில்லைவேதாந்தநிசமென்றார் கௌசமாசசே, (௫௨)

ஆச்சப்பா நேமத்தைச்சொல்லக்கேளுஅனையுமேன்னன்று பூரண
ந்தான், வாச்சப்பா சத்தியமெனனமித்தை யெனமருவியதோர்நானெ
ன்றுநானென்றதாரு விச்சப்பாநமக்குவஞ்சபங்கமேது வேதாந்தசாஸ்தி
ரத்தால்விளங்கப்பார்த்துகூச்சப்பா திட்டப்பட்டார்தவசென்றுசொல்வா
ர் குலாமரிட்டவிடமெல்லாச்குருட்டுநோக்கே, (௫௩)

நோக்கப்பாபிரமமதிலோகத்துள்ளேநுகர்ந்து நின்றகாமியத்தைந
ரகம்போலெண்ணி-வாக்கானவெறுப்புவத்துசொற்பனம்போலெண்ணிம
சகமிதுவென்றுதள்ளிமனமேறி - தாக்கான பொருளல்லோசசுநரந்
தம் தனையறவேகானார்சந்தோஷமாச்சு-போக்கான வேதாந்தமபிர
ம்மசாரம் புகட்டுகிற குருச்சொல்லும் பூரணமெனறெணமே. (௫௪)

எண்ணியதோர்மூன்றையுந்தானுண்மையென்றுமெண்ணியிருக்கி
றதுஆரென்றுயியமபுவராகள்- தண்ணிய தோர் நருவுரைத்தவுபதேச
த்தைதானறிந்துபூரணமாய்முக்கனாகி-பண்ணியதோர்பதராமலெல்லாங்
கு-ருவுக்கேயீந்துபராபரத்தைதன்தேகம்போலேயெண்ணி அணணி
யதோர் சுகமுடனேதுக்கமெல்லாம ஆர்செய்துந் தனக்குவரந்தந்தாப்
போலுங்காணே, (௫௫)

காணப்பா விப்படியேசிர்த்தியானால்சைசடந்தசிவபூசையென்று
சொல்வார்-வீணப்பாசகலநூலென்றுதள்ளி விரைந்துநின்றவிரத்தியெ
ல்லாவிட்டுவோடி -ஊணப்பாகுருப்பிறகே நிழலைப்போலே வுத்தமனே
சச்சுதானந்தனானல்-ஆணப்பாதேவிக்குமுபசரித்துவென்றுஅறிகிறதே
சிறவணமென்றுவறிந்துகொள்ளே, (௫௬)

அறிந்திந்தவேதத்திலேயுட்டுநீயும்பமனோ வாசனேபாம் பிரபஞ்சந்தா ண்டி வறிந்திக்கபுத்திராதிபாசத்தாலே மாயம்வந்துமூட்டையிலேகலக் கை சயாக்கிச், செறிந்துஅதையடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்து சீராகநி ற்கிறதேசெம்மையாகும்; நெறிந்துநின்றவேதாந்தப்பிரமந்தன்னில் நினை வோடுவெருகிறதேயாசைதானே, (௫௭)

ஆசையென்றுமதியென்று மகற்குமாமம்அப்பனேதான் பிரம்மமெ ன்றுஆசான், நேசையென்றுவுபதேசப்படியே யொன்றும் நேராகவேதா ந்தப்பொருளென்றெண்ணி, பூசையென்றுமற்றதெல்லாந்தள்ளிவிட்டா லுக்கமனேசிவமென்றுசொல்லுவார்கள், காசையென்று யென்னென்ன காரியங்கள்வந்துங் கைவிட்டதுக்கம்வந்துகலங்கிடாசே, (௫௮)

கலங்காமல்நாம்பிரமம்மென்று யெண்ணிகவடற்றுநிரந்தரமூவே தாந்தாம்பார்த்து, மலங்காமல்நிற்கிறதேவிநதமப்பாமகத்தானமோமெ ன்றபத்துமாச்சு, இலங்காம விருபதையுமனுஷ்டித்தாக்கா லெங்கமோ மனந்திடமாயில்லாவிட்டால், அலங்காதசுவரில்லாசித்திரம்போலாகுஞ் சுழியதுதானடிப்படைமூன்றொன்றும்வாறே (௫௯)

வாராகசுகாசனமாயிருந்து கொண்டு மருவியதோர்மூலத்தில் வங் கென்றுபூரி, கூறு தும்பித்துமாத்திரையையேற்றிகுறியோடேசிகாரத் தால்ரேசிரேசி, காராகவிப்படிதானங்கென்றுகும்பிசாதகமாயிதுமூன்று ந்தீர்ந்தபின்பு, ஆறுக அகாரமுகலுகாரங்காட்டி யப்பனேமவுனத்தாற் கும்பிக்கேறே, (௬௰)

கும்பித்துமௌனந்தான் குவிக்கபின்பு கொள்கியதோர்மூலத்தை விட்டுநீயும், தம்பித்துக்கண்டத்தேநின்றலூதுகாலடங்கியுரைத்தபின்பு மேல்மூலம்நின்று; சொம்பித்துவறிவோடேமௌனம பூரிச்சுகமாகப்பூ ரணத்தையதுகுட்கும்பி, தமபித்துமனத்தோடே ரேசகத்தைப்பண ணு நலமானபிரம்மமெனறுபிராணனுச்சே, (௬௧)

ஆச்சப்பா விதுவல்லோபிராணயாமம் அறிந்தவனர்சிவயோகியறி யாமற்றோர், ஆச்சப்பாபிரபஞ்சமென்றவாசைவிட்டு வொன்றையுந்தான் மனதிலுற்றிளேசங்கியாமல், வாச்சப்பாவங்க தென்றகாரணமாக மருவிய

தோர்ஞானமென்றமர்க்கத்தூடி, கூச்சப்பாகாமியத்தைகரகம்போலெண்ணிகூறுனைகர்மமெல்லாம்விடுக்கநன்றே. (௬௨)

நன்றாகவேதாந்தசாஸ்திரத்தாலே நாம்சாக்ஷியென்றுநித்தமுறைத்துநின்று; பன்றானமற்றதெல்லாம் நாமல்லவென்றுபாவிநின்று வுலகமெல்லாமவித்தையென்ற; கன்றானவுபைப்புவந்து நிரந்தரமுநினைவாய் காரணகாரியங்களெல்லாந் தவிழ்ந்துபோட்டு, வென்றானவொரு பொருளாயநின்றாயானு லுத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே; (௬௩)

ஆச்சப்பாமாயையொமோயவின்ப மப்பனேசுத்தசைதன்னிய மூன்றும் போச்சப்பாவாகாயம்போலெ யெங்குமோடியெங்குமறைந்திருக்குங்கண்டாலுங்கான்; ஆச்சப்பா அவர்களைத்தானதீர்த்த மூர்த்தி வாகன்ணிதோத்திரமாய்தியானம்பணண வீச்சப்பாபிரமம் மேன்றேதிவானமாசசு விளம்புகிறேனேந்துவகைசமாதிதானே; (௬௪)

தானென்றவதிஷ்டானசைதன்னியத்வைத கனேயளித்துநிலவனையில்தீபம்போல; ஆனென்ற அலைவற்றுத்திடமாக அப்பனேயகண்டமதுதானுய்நின்று, வேனென்றதோற்றமற்றுயிருந்தாயானுல்விளங்கியதோர்தத்துவலயசமாதியாச்சு, வானென்றசவ்விகற்பசமாதிகேளுமருவியதோர்தத்துவலயசமாதிகளுள்ளே, (௬௫)

உள்ளாக விருக்கையிலேபேசுஞ்சுற்றமுறவாகக்கேட்டாக்காசந்தானுவித்தை, தள்ளாகசவ்விகற்பசமாதியென்ற தானுனையாற்பெரியோர்கள்கேளுகேளு, விள்ளாகதிரிசானு வித்தைமார்க்கம் வியவியந்தசமாதியிலேநின்றிருக்கும் போது; தள்ளாகத்தன்னையனுசந்தானித்து தலமானசந்த னந்திரிசானமாச்சே. (௬௬)

ஆசசப்பாயிதினபேருகவ்விகர்ப்பமென்பார் அருளியதோர்நிருவிகர்பசமாதிகேளு, ஓச்சப்பாதத்துவலயசமாதிமுத்தி யுத்தமனேசாத்தானுவித்தங்கேமறந்து, ஆச்சப்பா தூக்கமுற்றுமிருகமபோல ஆசசநியஞ்சததமெல்லாங்கேளாவிட்டால், கூச்சப்பாசித்தமதுசொரூபத்துள்ளே கொள்கிறினைறாற்பூரணதநில் நிருவிகற்பமாமே, (௬௭)

ஆமப்பா சமாதிவிட்டெழுசரிக்கும்போது மப்பனேசாத்திரங்கள் பார்க்கும்போது, ஓமப்பாகாலமென்றநினைவயில்லை யுத்தமனேபிரபஞ்

சயில்லையென்றுதிடமாகி. சோமப்பாவிகாரந் தோற்றுகிறபிர பஞ்சஞ் சொற்பனம்போல்பாசமென்றமரியாதியடக்கி. வாமப்பாதீவிரமாம் பிற விருதிபோர்க்குமகத்தானகாரணனுமென்றுயெண்ணே. (கஅ)

எண்ணியல்லோமனதுள்ளேபடாதேநீக்கியேகமாய்நிருவிகற்பமா கிநின்று, அண்ணியல்லோபிரபஞ்சத்தின்விகற்பங்கள்ளியனுபோகநிரு விகற்பசமாதியாச்சு! ஒண்ணியல்லோசொரூபத்தில்யிச்சுநின்றுவுற்றிரு ந்த வகண்டவிர்த்திகாற்றில்லாததீபந்; கண்ணியல்லோவுப்புண்டாபோ லேமககாள் சாதகமாயுன்னுருவங்கெட்டுபோச்சே, (கக)

போச்சதுவுங் கடிகையொன்றுதானுய்நின்றும் புகழானபெருமை சொல்லயென்னாற்கூடா, ஆச்சதுவுமவுனமுற்றுவாயைமூடி ஆசையற்று விருந்தாலல்லோவகண்டவிர்தி;வாச்சதும்பிரபஞ்சத்திற் கண்ட தெல் லாம் வாலையுட னுமைபோலும் மலைபோற்கானும்,கோச்சதுவுஞசிலைநி யுடனாலும்போல கூறுமத்தினங்கம்போற்குறிடைக்காணே; (எ0)

குறியானவின்னுதித்தமேகம் போலுங்கோதியதோர்சொற்பனத் தின்பிரபஞ்சம்போலும்; நெறியானவகண்டநாம்நம்மிடத்தே மைங்கா நேராகவுண்டாகில்யிற்றுப்போச்சு, சரியானவெவ்வேறுநாமமாகி பாரு லகுநம்மிடத்தேதோன்றுந்தோன்றும். மறியாகவழிந்துப்போம்நாமேபி ரம மற்றொன்றுமில்லையென்றுமயக்கந்தீரே. (எக)

மயக்கமற்றநாமொருவனென்னுக்குளெல்லா மற்றொன்று மில்லை யென்றுதீரனுகித் தியக்கமற்றுயென்னேரமுள்ளிட்டுக்கொண்டு சேர்ந் துவருஞ்சந்தோஷதுக்கந்தள்ளி. முயக்கமறவருட்டெய்தும்வந்து முன னின்று விகற்பங்கள்பண்ணினாலும்; அயக்கமற்றுமற்றுமனதிடமாய் சத கூய்த்தள்ளியாதிகொண்ட கற்றித்தானுய்நில்லே, (எ௨)

நில்லப்பாசஞ்சாரகாலந்தன்னும் நேராகச்சமாதியிலே யிருக்கும போது; அல்லப்பாதொய்தம்வந்தாலாதரவுபணணியசையாதமலை போ லவிருக்கநன்று. சொல்லப்பாகற்பமது வகண்டத்தொய்துஞ்சூட்டி நின் றுதிடப்படுதல்மெத்தநன்று- வெல்லப்பாவாசனையைவிண்டா யானல் மேவியதோராரூடசமாதியாச்சே, (எ௩)

மாயையுத்தி,

ஆச்சா பார மாயையுத்திசொல்லவென்றாலனேகமுண்டுசூக்ஷமாய்
சொல்லக்கேளு-வாச்சப்பாதேசத்திற்பேதாபேதம்மருவியதோர்கிராம
த்திலகிராமபேதம,ஒசசப்பா திறங்களிலேதிரங்கள்பேதமனுகோகோச
ணங்களிலேயனேகபேதம்-வீச்சப்பாபுத்திகளிற்பேதாபேதமவெகுமோ
கமாயுத்தாறமேறன்றுங்காணே. (௭௪)

ஞானவான்,

காணப்பாவின்னமயமாகிநின்றுகலந்துநின்றபிராணமயகோசமாச்
சு-ஊணப்பாவிக்கியானமயமுமாகி யுத்தமனேமனோமயமாங்கோசமாச்
சு-பூணப்பாவானந்தமயமுமாக பொங்கிற்றுவஞ்சுநிறை போதத்துக்கு-
தோணப்பாநிறையஞ்சுமாயைமாயைசொலலுகிறேன்சூக்ஷத்தைபூட்டி
ப்பாரே, (௭௫)

பூட்டியதோர்விசிஷ்டனென்றும்விராடனென்றும்புகழ்பெரியயே
மகற்பபோக்கேதென்றும்; நீட்டியதோரண்டமென்றும்புவனமென்றும்
நேரானபதங்களென்றுமமாயையிலாச்சு-ஆட்டியதோராட்டமெல்லா
மாயையாட்டுஅறிந்துகொள்ளுமுன்மனமேமட்டைமாயை-மூட்டியதே
ர்மனமும் வந்தவனைக்கேளிர்கு மூதண்டமனக்கடக்க முடியாவாறே.

வாரானவுலகத்திற்சுத்தவிரன்மனதோடேபோராடியருவில் மாள்
வான் கூறுஞானியென்றுலிங்கத்திற்புக்கிக்குறியானவம்பலத்தில் சே
ர்வாரப்பா-தாரானவுலகத்தோர்க்கடுத்தஞானஞ் சகத்திரமாங் கோடியி
லேயொருவர்சொல்வார் வீரகனிலபேர்கள்சாங்கம்பேசிவிழுந் திறந்து
விழுந்திறந்துதிரிவர்தானே, (௭௭)

தானென்றபிரம்மருமோ ரறிவிற்சென்றார்சாதகமாய்மா லென்றால
றிவினுடைமையும்-கோனென்றருத்திரனோ ருருவிலந்தங்கொள்கி னின்றமா
கேஸ்வரனோரறிவிற்றேன்றும்-வானென்றசதாசிவனோ மணியைக் கா
ணபான மகத்தானவைவருந்தானுயிக்கிப்பீடம் வேனென்றபஞ்ச கர்த்
தாளிம்மட்டுஞ்சென்றால்வேதாந்திபென்மட்டேதுசொல்வார்பாரே.

பாரப்பாசித்தரென்றார்குளிகைபோட்டுபெருத்தறிவாருண்மனையை
ப்பகுந்துபோற்றி-நேரப்பாதமமோடு பூரணத்தினின்றுநேராக வேச
டம்-யோல்கீஞ்சியாடி-சேரப்பாதிரும்பிவந்துபுத்துவார்கள் செகத்திலு

ள்ளசித்தருக்கு அடுத்தவாறு - கூறப்பாபூரணத்திற்றிசைநாதந்தாண்டி
கொங்கணர்தான்சிலம்பொலியைக்கூடினாரே, (எகூ)

கூடினார்மூலகுருபேரனென்றுகோடானகோடிசித்தரோடிப்பார்
த்தார்-ஆடினாராடினாரேறமாட்டார் ஆச்சரியங்கொங்கணாதாமகணாடிசி
த்தார்-ஓடினாரோடினாரனேகங்கோடி யோகசித்தர்நாதத்திலேறி
போட்டு-தேடினார்தேடினார்குளிகைதனைச்சித்தருக்குச் சொன்னாணி
கிட்டும்வாறே, (அய)

வாசானசிருப மணியாருடையவர்க்கும் மகத்தானதெகூஷணமூர்த்
திவர்க்கம்-கூறுமதொன்றாகிநிஷ்களங்கமாகிக் குவிந்துநிறைபொருளா
கிக்கூடுணர்ந்த தசானதற்பதற்பதமாய்அதுவுமற்றுச்சசிதானந்தத்தில்
நின்றஆசான பேரானபிள்ளைகட்குமணியுமீந்துபெரும்பாதைமகாரமெ
ன்றுபேசினாரே' (அக)

பேசியதுக்கர்த்த மென்னவென்றுகேட்டால் பெருவிரலேநீயாச்சு
மெய்விரலேபோதமாகியதுவற்றக்காற் கவிந்தெடுக்கு முன்னேமக்களே
யிந்தபாரென்றுகாட்டி-தேசியதுமகாரவித்தை சென்றுகூட்டி செப்பா
தேமகாரவித்தைகுளிந்தஞானம் - வாசியதுக்கருகாகுங்கண்டுகொள்ளு
மக்களேசின்முகத்தில்நடுப்பாலாமே, (அஉ)

நடுவென்னவெட்டவெளியொன்றுமில்லைநானுமில்லைநீயுமில்லையக
ண்டவீகிதடுவென்னலகுவென்னமனஞ்செவ்வானுக்கண்டுகொள்ளுமெ
ன்றுசொல்லி கரத்திற்காட்டி, சுடுவென்னதாப மென்றமுனையைமுந்தி
சுடுகிறதுத்தியென்னமௌனத்தீதான்-விடுவென்னவிந்திரியபாமமைநீயு
ம்விட்டகன்றுவறிவோடேமேவுமேவே, (அங)

மேவுமென்றகைலாயபரம்பரையாமாறு வெகுகோடிரிஷிகளுக்கு
வுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுசித்தரிலேயனேகங்கோடிமேருவிலேயிரு
ந்தார்க்கு முபதேசித்தார் மேவுமென்றுயென்னோடேபதினாறுபேர்க்கு
விளங்கியவர்பதம்பிடிக்கவுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுயெழுவருடன் றி
ருமூலருக்கு விளம்பினார்மெஞ்ஞானம்விளம்பினாரே. (அச)

விளம்பியதோர்நாங்களெல்லாம் கயிலாசவர்க்கம்மேருவிலேயெடு
த்தவுடலெங்களுக்குமக்காள்-அளம்பினதோர்ஜனகாதியையரைத்தான்
விட்டு அரைகூஷண மும்பிறியார்களடியைவிட்டு-தளம்பினதோர்கொடி

க்கல்லோகொழுப்புபோலே சதாநித்தங்காத்திருந்தோமையாகிட- கிளம்பினபோர் மதுபோலனேகமபிள்ளை கொடியிட்டீமோட்டியங்கேகிட்டினரே, (அ௫)

கிட்டினேனங்கைலாயபராபரையிலே சேனுமக்களாச்சரியங் கொங்கணர்தான்சென்று- கிட்டினேனென்றுசொல்லியீசானத்தேகெடியானரசமுண்டுசட்டைபோக்கி - கிட்டினேனீசானந்துதித்தோமென்றுகெடியாகதவசிருந்து முத்தனாகி- கிட்டினேனென்றுசொல்லிதக்ஷணாமூர்த்தி கெடியானபதமபிடித்துபணிந்திட்டாரே. (அ௬)

பணிந்திட்டகொங்கணரைப்பார்த்துநாயன்பாருலகிற்பிறந்தவனேவிப்படிதானுனைப்-பணிந்திட்டச்சடம்போக்கிக் கைலாயத்தேகமானது தான்வெகுகடினமதிகமெத்த-கனிந்திட்ட கனியாலேவிறந்தர்லே கலங்காமற்சமாதியுற்றுகயிலாயத்திற்-றணிந்திட்ட புத்திகொண்டேயிங்கேவந்தாய் சாதகமாயொருவரையுங் கண்டிலேனே, (அ௭)

கண்டிலேனாச்சரியங்குமாரனேபாருங் கலந்தநற்சென்மமிவர் கைலாயமானார், ஓண்டிலேகாலதுக்குமகத்துவந்தானொணவுற்றசிவனிந்துவுன்னிலப்படிதானுச்சுகண்டிலேனிவரைப்போற்சித்தர்காணேன்காரணமாயிவனுக்கு தீஷிப்பேனேன் பண்டிலே கொங்கணரை மயங்வேணடாம் பரமபரமாய்வயதுதந்த மௌனந்தானே. (அஅ)

மௌனவித்தைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்மருவியவர்காலாங்கிக்கதுவேசொனார்மகத்தான போகருந்தானுனக்குச்சொன்னார்மவுவித்தை யகண்டாதியறிந்துகேள்ளு மற்றொன்றுமயக்கமற்றுமௌனத்னதார்க்குமௌனவித்தையெய்தாக்காலவனேஞானி வாய்திறந்துபேசாதேமகாரய்நன்றே (அ௯)

நன்றான மௌனத்திற்கடிகைசேரநல்வினையுந்தீவினையும்நாசமாகும். நன்றானமௌனமென்றுநினைக்கமுத்தி நல்லோர்கள்நினைப்பார்கள்மற்றோர்காணார் நன்றானமவுனமல்லோரிஷிகள்சித்தர் காலுதிக்குஞ் சொரூபத்தைக்கண்டார நன்றான மௌனமல்லோ சாத்திரங்கள்தோறும் நலமாகக்கூப்பிடுதுகண்டிலாரே, (௯௰)

கண்டிலார் மௌனத்திலனேகசித்தி காணுமப்பா சொல்லுகிறே
னன்றாய்க்கேளுமண்டலார்மந்திரங்கள் செபிக்கும்போது அப்பனே மௌ
னமென்றதீக்ஷைகேளு ஓண்டிலாய்வாய்மூடிபோச்சுமற்றொருசேரைச
ஷமத்துண்ணுஒருபோதபோ, விண்டிலாசென்னேரஞ்செபித்தாயானா
ல் விளங்கியதோரேமூலக்ஷ மந்திரமுஞ்சித்தே, (௬௧)

சித்தாகுஞ்சித்தியுமாமெட்டெட்டுமொடுந் திறமாகநின்றவர்க்குமந்
திரமுஞ்சித்தி,பத்தாகும்வேதத்தில்மந்திரத்தைப்பாவிபலபலெனப்பே
சியவர்சேவிப்பார்கோடி, கத்தாதுமநாய்போலேகற்றியெனன காசிக்கு
மாகா துசிதநியில்லை, முத்தானமௌனம்விட்டால் மௌனம்பாழாச்சு
மோசமிந்தவேதமெல்லாம் பொய்யென்பாரே. (௬௨)

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணியுலகங்கெட்டுப்போச்சப்பாவத
னாலேயுகபேதமாச்சு,கையென்றுயோகத்தில மௌனமுட்ட கமுஞ்சித்
தியறிவுமட்டுங்கலந்துகாக்கு கையென்றவிர்க்தமப்பாஆறிற்காணுஞ்சா
தகமாய்மேல்மூலந்தாண்டிக்காணும,மெய்யென்றுபிடித்தாக்காலவனே
யோகி விரைந்துயிதையறியாட்டால்விருதாமாடே. (௬௩)

விருதன்றோவுலகத்திலாசானென்றுவேடமிட்டுவேஷமிருந்துமோ
டியேற்றி விருதான் றோ பணமபரித்துப் பிழைப்பாரையோ வேதாந்த
மொன்றுமில்லைச்சாங்கமென்பார்' விருதன்றோ கெடுத்துவிட்டாருலகத்
தோரைவேஷமென்றுமபக்காலேமயங்கிப்போனார், விருதன்றோசிஷரு
டபாவமெல்லாம விளையாட்டுபோலவாய்கிவிழுந்திட்டாரே (௬௪)

விழுந்திட்டாரென்றறிந்துகொங்கணரேநீர்தான் வெகுபிள்ளைபெ
ற்றிராமுனனூறுபிள்ளை, கழுந்திட்டப்பிள்ளையுண்டோ திறந்தானுண
டோகலமாகவுமமைப்போலானொருண்டோ அழுந்திட்டசமாதியுண்டோ
தியானமுண்டோ ஆகாதபிள்ளை யுடோசொல்லுஞ்சொல்லுங், கொ
ழுந்திட்டதேவரீர்கருணையினாலே யா கொஞ்சமற்றபிள்ளைலலேகூடிலே
னே, (௬௫)

கூடாதகலலபுத்தினிதர்வென்றா கொள்கியேவரங்களெலவலலா பூ
மியிலேகட்டி.நீடாகதண்டனிட்டுஅனுப்புக்கொணடுநிமிசத்திற்குனக
யினுளளோ நோந்துபோனார், ஆடானலதுவாட்டு வளம்றசிதகர் ஆக

ந்தபோகமுண்ட ஆண்மைபாண்மை ஓடானலதுவொட்டு நீர்குணத்தின்வீதியொருமனதாயநின்று புத்தியுரைப்புத்தானே. (௬௬)

காலென்ற கொங்கணர்போற்பிள்ளைபெற்றாலதற்குமடாகுட்டேனூர்கைலாயமுமத்தி, வாலென்றசுந்தரானந்தன்வித்துவரலற்றபூரணமமேனதாபமென்ன, காலென்றவெளிகடக்கஅறிவோம்நாங்கள்கரையற்றபோகத்தைப்பானஞ்செய்வோம, கோலென்றகைலாயபூரணமேதேவர் கொள்கியதோருற்பணமும லயமுஞ்சொல்லே (௬௭)

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்மக்காள்நீங்கள் சுகமாகவாரிதியில்மேகஜலமபோலே, அல்லுகிறதில்லையைப்போற் பிறப்புண்டாசு அதுவேக்கும்பிரமமெனசொல் வீரையா பல்லுகிறசந்திரனுமநீரையப்பாவாக்குபரக்கானரவியக்கேகன்றாய்ப்பாரு'சொல்லுகிறசெற்பத்தில்வித்துவுன்னிசிந்தாளிபரஞ்சந்திரனுற்சினனமாச்சே (௬௮)

ஆச்சப்பா ஜனனமிந்தபடியேயாகி லடங்கிறதுமக்கினியும்ரவிமதியுடகூடி, வாச்சப்பாசந்திரனிற்கலந்துபோனால்மாளுகிறவிதமிதுதான்குளிர்ந்துபோகும, நீச்சப்பாசினனமொழிபோனமரணமெம்நேராகமனேன்மணியைத் தொட்டுமீறும் ஒச்சப்பாலக்கமில்லையெழுவகைத்தோற்றமுக்கமனோ துயவகையோனிகாணே (௬௯)

காணிக்கப்படி யெல்லாங்கண்டுகொண்டுகலங்காமலிருக்காமல்யுகமேகோடி வாளிந்தகாய மட்டேஜெசசாலமெல்லாம மனங்காண்டிஅறிவில்வந்தா தல்லாமபோசசு ஆனிக்கப் படிநீங்கள்சமாதிகொண்டு அவைவிட்டால் குளிகையிட்டுவேவடிப்பாருதோணிந்தபடி சொன்னேபோதமுன்னேத்தூக்கு சுழல்காற்றுத்துருநும்மதுபோல்மவுனமாமே (௱)

மௌனமெனறிரணியாண்ட தக்ஷணாமூர்த்தி மலர்பணிக் ஞானமதுதாருநசொன்னேனமௌன மெனறநாதாக்கள் பதத்தைப்போற்றிவகைமேடேகிகண்டாகவா தருசொனனேன மௌனமென்றீர ஞானம்பொய்யென்றுசொலவி வாகான செயமண்டி போட்டே நாற்றில்மௌனமௌனமுசமரசத்தான மககாள்யக்காள் வாகானஞான முறை முற்றுயகானே. (௱௧)

பல்கலைக்கழக (*)
7